

Službeni list

Europske unije

C 257

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
4. srpnja 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 257/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 257/02 Predmet C-573/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/ Talijanska Republika („Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračivanje graničnih vrijednosti za dušikov dioksid (NO₂) u određenim talijanskim zonama i aglomeracijama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”) 2

2022/C 257/03 Predmet C-730/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/Republika Bugarska („Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i kontinuirano prekoračenje graničnih vrijednosti za sumporov dioksid (SO₂) u zoni BG0006 (Jugoistok), Bugarska – Članak 23. stavak 1. i Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”) 3

HR

2022/C 257/04	Predmet C-260/20 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA) (Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2017/763 – Uvozi određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EU) 2016/1036 – Članci 6., 16. i 18. – Dokaz – Informacije podnesene izvan odgovora na upitnik o antidampingu – Ponderiranje prodaja koje utječe na izračun dampinga – Članak 2. stavci 1. i 3. – Izračun uobičajene vrijednosti – Hijerarhija metodologija izračuna – Članak 3. stavci 2. i 3. – Šteta – Izračun marže sniženja cijena – Protužalba – Članak 2. stavak 11. – Stvarna razina dampinga – Članak 18. – Izuzeće od odgovaranja na antidampinški upitnik – Nepostojanje nesuradnje)	3
2022/C 257/05	Predmet C-377/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i dr. („Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Vladajući položaj – Zloupotreba – Članak 102. UFEU-a – Utjecaj prakse na dobrobit potrošača i na strukturu tržišta – Zluporabna praksa istiskivanja – Sposobnost prakse da proizvede učink istiskivanja – Upotreba drugih sredstava različitih od onih koja ulaze u tržišno natjecanje na temelju zasluga – Nemogućnost hipotetskog jednako učinkovitog konkurenta da replicira praksu – Postojanje protutržišne namjere – Otvaranje tržišta prodaje električne energije tržišnom natjecanju – Prijenos poslovno osjetljivih podataka unutar grupe društava radi zadržavanja na tržištu vladajućeg položaja naslijeđenog od zakonitog monopola – Pripisivost postupanja društva kćeri društvu majci”)	4
2022/C 257/06	Predmet C-426/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugal) – GD, ES/Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2008/104/EZ – Rad preko poduzeća za privremeno zapošljavanje – Članak 5. stavak 1. – Načelo jednakog postupanja – Članak 3. stavak 1. točka (f) – Pojam „osnovni uvjeti rada i zapošljavanja za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje” – Naknada za neiskorištene dane plaćenog godišnjeg odmora i odgovarajući regres za godišnji odmor u slučaju prestanka radnog odnosa”)	5
2022/C 257/07	Predmet C-430/20 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. Christoph Klein/Europska komisija („Žalba – Članak 265. UFEU-a – Tužba zbog propusta – Direktiva 93/42/EEZ – Medicinski proizvodi – Članak 8. stavci 1. i 2. – Postupak zaštitne klauzule – Obavijest države članice o odluci o zabrani stavljanja na tržište medicinskog proizvoda – Dugo nereagiranje Europske komisije – Nedonošenje odluke – Dopuštenost – Aktivna procesna legitimacija – Rok za podnošenje tužbe – Poziv na djelovanje u razumnom roku – Načelo dobre uprave – Obveza obrazlaganja koju ima Opći sud Europske unije”)	6
2022/C 257/08	Predmet C-505/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Specializiran nakazatelen sad – Bugarska) – Postupak koji su pokrenule osobe RR i JG („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji – Direktiva 2014/42/EU – Članak 4. – Oduzimanje – Članak 7. – Zamrzavanje – Članak 8. – Postupovna jamstva – Zamrzavanje i oduzimanje imovine koja pripada osobi koja nije stranka u kaznenom postupku – Nacionalni propis kojim se ne predviđaju pravna sredstva za treće strane tijekom sudskog postupka i ne dopušta se mogući povrat navedene imovine prije okončanja kaznenog postupka”)	6
2022/C 257/09	Predmet C-556/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Državnog vijeća – Francuska) – Schneider Electric SA i dr./Premier ministre, Ministre de l’Economie, des Finances i de la Relance („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Direktiva 90/435/EEZ – Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica – Članak 4. i članak 7. stavak 2. – Sprečavanje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi”)	7
2022/C 257/10	Predmet C-570/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – kazneni postupak protiv osobe BV („Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Prijevarno prikrivanje dugovanog poreza – Sankcije – Nacionalno zakonodavstvo kojim se za isto djelo propisuju upravna i kaznena sankcija – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 49. – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 52. stavak 1. – Ograničenja načela ne bis in idem – Zahtjev propisivanja jasnih i preciznih pravila – Mogućnost uzimanja u obzir tumačenja nacionalnog zakonodavstva koje daju nacionalni sudovi – Nužnost predviđanja pravila koja osiguravaju proporcionalnost svih izrečenih sankcija – Sankcije različite prirode”)	8

2022/C 257/11	Predmet C-644/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu – Poljska) – W. J./L. J. i J. J., po zakonskom zastupniku, osobi A. P. („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost, mjerodavno pravo, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja – Određivanje mjerodavnog prava – Haški protokol o mjerodavnom pravu za obveze uzdržavanja – Članak 3. – Uobičajeno boravište vjerovnika uzdržavanja – Trenutak u kojem se utvrđuje uobičajeno boravište – Nezakonito zadržavanje djeteta”)	8
2022/C 257/12	Predmet C-718/20 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 5. svibnja 2022. – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd/Europska komisija (Žalba – Damping – Uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uvođenje konačne antidampinske pristojbe)	9
2022/C 257/13	Predmet C-719/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Comune di Lerici/Provincia di La Spezia (Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Gospodarenje otpadom – Dodjela in house – Direktiva 2014/24/EU – Članci 12. i 72. – Gubitak uvjeta „slične kontrole” nakon spajanja poduzetnika – Mogućnost da subjekt koji je pravni sljednik nastavi pružati usluge)	9
2022/C 257/14	Predmet C-101/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – HJ/Ministerstvo práce a sociálních věcí (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2008/94/EZ – Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca – Članak 2. stavak 2. – Pojam „zaposlenik” – Članak 12. točke (a) i (c) – Ograničenja odgovornosti jamstvenih ustanova – Osoba koja na temelju ugovora o radu sklopljenog s trgovačkim društvom obavlja dužnosti člana upravnog odbora i direktora tog društva – Kumuliranje dužnosti – Nacionalna sudska praksa kojom se toj osobi odbija korištenje jamstava predviđenih tom direktivom)	10
2022/C 257/15	Predmet C-179/21: Presuda Suda (treće vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG/the-trading-company GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2011/83/EU – Članak 6. stavak 1. točka (m) – Ugovor na daljinu između potrošača i trgovca – Obveza trgovca da potrošača obavijesti o postojanju proizvođačeva komercijalnog jamstva i o s njime povezanim uvjetima – Uvjeti pod kojima nastaje takva obveza – Sadržaj informacije koju treba dati potrošaču u vezi s proizvođačevim komercijalnim jamstvom – Utjecaj članka 6. stavka 2. Direktive 1999/44/EZ)	11
2022/C 257/16	Predmet C-189/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemska) – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika (ZPP) – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Prilog II. – Propisani zahtjev upravljanja 10 – Uredba (EU) br. 1107/2009 – Članak 55. prvi stavak i članak 55. drugi stavak prva rečenica – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Smanjenje ili ukidanje potpora primljenih u okviru ZPP-a u cijelosti ili djelomično – Nepoštovanje pravila o višestrukoj sukladnosti – Uporaba sredstva za zaštitu bilja koje nije ili više nije odobreno u predmetnoj državi članici i kojem je u potonjem slučaju istekao krajnji rok trajanja”)	12
2022/C 257/17	Predmet C-218/21: Presuda Suda (šesto vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Stopa – Privremene odredbe za određene radno intenzivne usluge – Točka 2. Priloga IV. – Obnova i popravak privatnih stanova – Primjena snižene stope PDV-a na usluge popravka i održavanja dizala u stambenim nekretninama”)	12
2022/C 257/18	Predmet C-242/21 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2022. – Évariste Boshab/Vijeće Europske unije (Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongo – Uredba (EZ) br. 1183/2005 – Članak 2.b i članak 9. stavak 2. – Odluka 2010/788/ZVSP – Članak 3. stavak 2. i članak 9. stavak 2. – Zadržavanje imena žalitelja na popisima osoba i subjekata obuhvaćenih mjerama – Odluka (ZVSP) 2018/1940 – Provedbena uredba (EU) 2018/1931 – Pravo na saslušanje)	13

2022/C 257/19	Predmet C-787/21: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Estaleiros Navais de Peniche SA/Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Postupci kontrole sklapanja ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima – Direktiva 89/665/EEZ – Članak 1. stavak 3. – Pravni interes – Pristup pravnim lijekovima – Ponuditelj isključen konačnom odlukom javnog naručitelja jer nije osporio sve razloge odbijanja njegove ponude – Nepostojanje pravnog interesa)	14
2022/C 257/20	Predmet C-468/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Fastweb SpA i dr./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2022/C 257/21	Predmet C-517/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Tribunale di Ascoli Piceno (Italija) – Kazneni postupak protiv OL-a	16
2022/C 257/22	Predmet C-705/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2020. uputio Income Tax Tribunal of Gibraltar (Ujedinjena Kraljevina) – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax	17
2022/C 257/23	Spojuni predmeti C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 i C-536/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2021. uputio Rayonen sad Kula (Općinski sud u Kuli, Bugarska, Bugarska) – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD i AB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (Glavna uprava za „zaštitu od požara i civilnu zaštitu” pri Ministarstvu unutarnjih poslova)	17
2022/C 257/24	Spojuni predmeti C C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 i C-738/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2021. uputio Rayonen sad Kula (Bugarska) – AB, BC, CD, DE, EF, FG i GH/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti	18
2022/C 257/25	Predmet C-764/21 P: Žalba koju je 10. prosinca 2021 podnio TUIfly GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 29. rujna 2021. u predmetu T - 619/18, TUIfly GmbH/Europska komisija	19
2022/C 257/26	Predmet C-55/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2022. Uputio Landesverwaltungsgericht Vorarlberg (Austrija) – NK	19
2022/C 257/27	Predmet C-190/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2022. uputio Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italija) – BL/Presidenza del Consiglio dei Ministri	19
2022/C 257/28	Predmet C-208/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2022. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's-Hertogenbosch (Nizozemska) – F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	22
2022/C 257/29	Predmet C-210/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2022. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Stappert Deutschland GmbH/Hauptzollamt Hannover	22
2022/C 257/30	Predmet C-220/22: Tužba podnesena 25. ožujka 2022. – Europska komisija/Republika Portugal	23
2022/C 257/31	Predmet C-226/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Nexive Commerce Srl i dr./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i dr.	24
2022/C 257/32	Predmet C-231/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2022. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija)– État belge/Autorité de protection des données	25
2022/C 257/33	Predmet C-239/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2022. uputio Cour de cassation (Belgija) – État belge i Promo 54/Promo 54 i État belge	26
2022/C 257/34	Predmet C-242/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2022. uputio Tribunal da Relação de Évora (Portugal) – TL	26
2022/C 257/35	Predmet C-277/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2022. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./ Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal	27

2022/C 257/36	Predmet C-285/22 P: Žalba koju je 22. travnja 2022. podnio Michaël Julien protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 24. veljače 2022. u predmetu T-442/21, Rhiannon Thomas i Michaël Julien/Vijeće Europske unije	28
2022/C 257/37	Predmet C-328/22: Tužba podnesena 16. svibnja 2022. – Europska komisija/Republika Slovenija . .	29
Opći sud		
2022/C 257/38	Predmet T-423/14 RENV: Presuda Općeg suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2022. – Larko/Komisija („Državne potpore – Potpore koje je dodijelila Grčka – Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem – Pojam državne potpore – Prednost – Načelo privatnog gospodarskog subjekta – Jamstvena premija – Poduzetnik u teškoćama – Svjesnost grčkih tijela – Obavijest Komisije o državnim potporama u obliku jamstava – Očita pogreška u ocjeni”)	30
2022/C 257/39	Predmet T-384/20: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – OC/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – OLAF-ova istraga – Priopćenje za medije – Obrada osobnih podataka – Pretpostavka nedužnosti – Povjerljivost OLAF-ovih istraga – Pravo na dobru upravu – Proporcionalnost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)	30
2022/C 257/40	Predmet T-4/21: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi (ASI ADVANCED SUPERABRASIVES) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Raniji figurativni i verbalni žigovi Europske unije ADI – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Vraćanje predmeta Odjelu za prigovore – Članak 71. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Članak 27. stavak 3. točka (b) Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)	31
2022/C 257/41	Predmet T-117/21: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Deichmann/EUIPO – Munich (prikaz dviju ukrštenih pruga postavljenih na bočnoj strani cipele) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije koji prikazuje križ na bočnoj strani sportske cipele – Članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji su postali članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)	32
2022/C 257/42	Predmet T-237/21: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije FIS – Raniji verbalni žig Europske unije IFIS – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	32
2022/C 257/43	Predmet T-298/21: Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Bodegas Beronia/EUIPO – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ALEGRA DE BERONIA – Raniji nacionalni verbalni žig ALEGRO – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	33
2022/C 257/44	Predmet T-237/22: Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Usmanov/Vijeće	33
2022/C 257/45	Predmet T-238/22: Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Narzieva/Vijeće	34
2022/C 257/46	Predmet T-256/22: Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – Janukovič/Vijeće	35
2022/C 257/47	Predmet T-257/22: Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – Janukovič/Vijeće	36
2022/C 257/48	Predmet T-258/22: Tužba podnesena 12. svibnja 2022. – BSW – management company of „BMC” holding/Vijeće	37
2022/C 257/49	Predmet T-259/22: Tužba podnesena 12. svibnja 2022. – Mostovdrev/Vijeće	38
2022/C 257/50	Predmet T-261/22: Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	38

2022/C 257/51	Predmet T-263/22: Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – CCCME i drugi/Komisija	39
2022/C 257/52	Predmet T-265/22: Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – PSCC 2012/EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)	40
2022/C 257/53	Predmet T-267/22: Tužba podnesena 16. svibnja 2022. – Consulta/EUIPO – Karlinger (ACASA) . . .	41
2022/C 257/54	Predmet T-270/22: Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Pumpjanski/Vijeće	41
2022/C 257/55	Predmet T-271/22: Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Melničenko/Vijeće	42
2022/C 257/56	Predmet T-272/22: Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Pumpjanskaja/Vijeće	43
2022/C 257/57	Predmet T-276/22: Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Groz-Beckert/EUIPO (Pozicijski žig koji se sastoji od bijele, srednje crvene i tamno zelene boje na kvadratnom pakiranju)	44
2022/C 257/58	Predmet T-277/22: Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Groz-Beckert/EUIPO (Pozicijski žig koji se sastoji od crvene i bijele boje na kvadratnom pakiranju)	45
2022/C 257/59	Predmet T-282/22: Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Mazepin/Vijeće	45
2022/C 257/60	Predmet T-283/22: Tužba podnesena 19. svibnja 2022. – Moškovič/Vijeće	46
2022/C 257/61	Predmet T-291/22: Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Pumpyanskiy/Vijeće	47
2022/C 257/62	Predmet T-293/22: Tužba podnesena 19. svibnja 2022. – PB/SRB	48
2022/C 257/63	Predmet T-295/22: Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – Crush Series Publishing/EUIPO – Mediaproduccion (The Crush Series)	48
2022/C 257/64	Predmet T-297/22: Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Oblik figurice-igračke s izbočinom na glavi)	49
2022/C 257/65	Predmet T-298/22: Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Oblik figurice-igračke)	50
2022/C 257/66	Predmet T-301/22: Tužba podnesena 23. svibnja 2022. – Aven/Vijeće	51
2022/C 257/67	Predmet T-304/22: Tužba podnesena 24. svibnja 2022. – Fridman/Vijeće	52

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 257/01)***Posljednja objava**

SL C 244, 27.6.2022.

Prethodne objave

SL C 237, 20.6.2022.

SL C 222, 7.6.2022.

SL C 213, 30.5.2022.

SL C 207, 23.5.2022.

SL C 198, 16.5.2022.

SL C 191, 10.5.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/ Talijanska Republika**(Predmet C-573/19) ⁽¹⁾****(„Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračivanje graničnih vrijednosti za dušikov dioksid (NO₂) u određenim talijanskim zonama i aglomeracijama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”)**

(2022/C 257/02)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju G. Palatiello i P. Pucciariello, *avvocati dello Stato*)**Izreka**

1. Republika Italija je, time što sustavno i kontinuirano nije osigurala poštovanje graničnih vrijednosti za dušikov dioksid (NO₂),

— od 2010. do 2018., u zonama IT0118 (aglomeracija Torino), IT0306 (aglomeracija Milano), IT0307 (aglomeracija Bergamo), IT0308 (aglomeracija Brescia), IT0711 (Općina Genova), IT0906 (aglomeracija Firenca) i IT1215 (aglomeracija Rim);

— od 2010. do 2017., u zoni IT0309 IT0309 (zona A – visoravan pojačane urbanizacije);

— od 2010. do 2012. i od 2014. do 2018. uključujući tu godinu, u zoni IT1912 (aglomeracija Catania), kao i

— od 2010. do 2012. i od 2014. do 2017. uključujući tu godinu, u zoni IT1914 (industrijska područja),

povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. u vezi s Prilogom XI. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu te time što od 11. lipnja 2010. nije donijela prikladne mjere kako bi osigurala poštovanje graničnih vrijednosti za NO₂ u svim navedenim zonama i, konkretno, što nije osigurala da planovi za kvalitetu zraka predviđaju prikladne mjere za osiguravanje što je moguće kraćeg razdoblja prekoračenja te granične vrijednosti, povrijedila je obveze koje ima na temelju samog članka 23. stavka 1. te direktive, i tog članka u vezi s odjeljkom A Priloga XV. toj direktivi.

2. Republici Italiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/Republika Bugarska**(Predmet C-730/19) ⁽¹⁾****(„Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i kontinuirano prekoračenje graničnih vrijednosti za sumporov dioksid (SO₂) u zoni BG0006 (Jugoistok), Bugarska – Članak 23. stavak 1. i Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”)**

(2022/C 257/03)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Y. Marinova i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Republika Bugarska (zastupnici: E. Petranova i T. Mitova, agenti)

Izreka

1. Republika Bugarska,

time što nije osigurala da se u zoni BG0006 (Jugoistok) sustavno i kontinuirano ne prekoračuju, s jedne strane, od 2007. do, uključujući, 2018. godine satna granična vrijednost za sumporov dioksid (SO₂) i, s druge strane, od 2007. do, uključujući, 2018. godine, osim 2010. i 2012., dnevna granična vrijednost za tu onečišćujuću tvar, povrijedila je obveze koje ima na temelju zajedničke primjene odredbi članka 13. stavka 1. i Priloga XI. Direktivi 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu te,

time što od 11. lipnja 2010. nije donijela odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da se u toj zoni poštuju granične vrijednosti za SO₂ te, osobito, time što nije osigurala da se planovima za kvalitetu zraka predvide odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja tih graničnih vrijednosti bilo što je moguće kraće, povrijedila je obveze koje ima na temelju zajedničke primjene odredbi članka 23. stavka 1. i odjeljka A Priloga XV. toj direktivi.

2. Republici Bugarskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 399, 25. 11. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. – Europska komisija/Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)**(Predmet C-260/20 P) ⁽¹⁾****(Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2017/763 – Uvozi određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EU) 2016/1036 – Članci 6., 16. i 18. – Dokaz – Informacije podnesene izvan odgovora na upitnik o antidampingu – Ponderiranje prodaja koje utječe na izračun dampinga – Članak 2. stavci 1. i 3. – Izračun uobičajene vrijednosti – Hijerarhija metodologija izračuna – Članak 3. stavci 2. i 3. – Šteta – Izračun marže sniženja cijena – Protužalba – Članak 2. stavak 11. – Stvarna razina dampinga – Članak 18. – Izuzeće od odgovaranja na antidampinški upitnik – Nepostojanje nesuradnje)**

(2022/C 257/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i A. Demeneix, a zatim J.-F. Brakeland i G. Luengo, agenti)

Druge stranke u postupku: Hansol Paper Co. Ltd (zastupnici: J.-F. Bellis, B. Servais i V. Crochet, odvjetnici), European Thermal Paper Association (ETPA) (zastupnici: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert, *advocaten*, i J. Rivas, *abogado*)

Izreka

1. Žalba i protužalba se odbijaju.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova koji se odnose na žalbu.
3. Udruženju European Thermal Paper Association (ETPA) nalaže se snošenje troškova koji se odnose na protužalbu.

(¹) SL C 271, 17. 8. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i dr.

(Predmet C-377/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Vladajući položaj – Zlouporaba – Članak 102. UFEU-a – Utjecaj prakse na dobrobit potrošača i na strukturu tržišta – Zloporabna praksa istiskivanja – Sposobnost prakse da proizvede učinak istiskivanja – Upotreba drugih sredstava različitih od onih koja ulaze u tržišno natjecanje na temelju zasluga – Nemogućnost hipotetskog jednako učinkovitog konkurenta da replicira praksu – Postojanje protutržišne namjere – Otvaranje tržišta prodaje električne energije tržišnom natjecanju – Prijenos poslovno osjetljivih podataka unutar grupe društava radi zadržavanja na tržištu vladajućeg položaja naslijeđenog od zakonitog monopola – Pripisivost postupanja društva kćeri društvu majci”)

(2022/C 257/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Tuženci: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce Spa, Eni SpA, Axpo Italia SpA, Gala SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

uz sudjelovanje: Green Network SpA, Associazione Italiana di Grossisti di Energia e Trader – AIGET, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino, Associazione Energia Libera, Metaenergia SpA

Izreka

1. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da je, kako bi se utvrdilo da određena praksa čini zlouporabu vladajućeg položaja, dovoljno da tijelo nadležno za tržišno natjecanje dokaže da ta praksa može ugroziti strukturu tržišnog natjecanja na relevantnom tržištu, osim ako predmetni poduzetnik u vladajućem položaju dokaže da protutržišni učinci koji mogu proizići iz navedene prakse imaju protutežu u pozitivnim učincima za potrošače, osobito u pogledu cijene, izbora, kvalitete i inovacije, ili ih oni čak nadmašuju.
2. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da, kako bi se isključila zloporabnost postupanja poduzetnika u vladajućem položaju, treba smatrati da sam po sebi nije dovoljan dokaz predmetnog poduzetnika da to postupanje nije proizvelo konkretne ograničavajuće učinke. Taj element može biti pokazatelj nesposobnosti predmetnog postupanja da proizvede protutržišne učinke, koji, međutim, mora biti dopunjen drugim dokazima kojima se utvrđuje ta nesposobnost.

3. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da postojanje zloporabne prakse istiskivanja poduzetnika u vladajućem položaju treba ocijeniti na temelju mogućnosti te prakse da proizvede protutržišne učinke. Tijelo nadležno za tržišno natjecanje nije dužno dokazati namjeru predmetnog poduzetnika da svoje konkurente istisne sredstvima ili resursima različitim od onih koji uređuju tržišno natjecanje na temelju zasluga. Dokaz o takvoj namjeri ipak je činjenična okolnost koja se može uzeti u obzir radi utvrđivanja zloporabe vladajućeg položaja.
4. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da se praksa koja je zakonita izvan prava tržišnog natjecanja može, kada je provodi poduzetnik u vladajućem položaju, kvalificirati „zloporabnom” u smislu te odredbe ako može proizvesti učinak istiskivanja i ako se temelji na korištenju drugim sredstvima različitim od onih koja ulaze u tržišno natjecanje na temelju zasluga. Kada su ta dva uvjeta ispunjena, dotični poduzetnik u vladajućem položaju ipak može izbjeći zabranu iz članka 102. UFEU-a dokazivanjem da je predmetna praksa bila objektivno opravdana i proporcionalna tom opravdanju ili da ima protutežu u prednostima u pogledu učinkovitosti od kojih koristi imaju i potrošači ili je one čak nadmašuju.
5. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da je, kad jedno društvo kći ili više njih koja pripadaju gospodarskoj jedinici zloporabno iskorištavaju vladajući položaj, postojanje te jedinice dovoljno kako bi se smatralo da je društvo majka također odgovorno za tu zloporabu. Postojanje takve jedinice mora se pretpostaviti ako je u trenutku nastanka činjenica barem gotovo cijeli kapital tih društava kćeri bio izravno ili neizravno u vlasništvu društva majke. Tijelo nadležno za tržišno natjecanje nije dužno podnijeti nikakav dodatan dokaz, osim ako društvo majka dokaže da nije imalo ovlast određivanja ponašanja svojih društava kćeri i da su djelovala samostalno.

(¹) SL C 348, 19. 10. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugal) – GD, ES/Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

(Predmet C-426/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2008/104/EZ – Rad preko poduzeća za privremeno zapošljavanje – Članak 5. stavak 1. – Načelo jednakog postupanja – Članak 3. stavak 1. točka (f) – Pojam „osnovni uvjeti rada i zapošljavanja za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje” – Naknada za neiskorištene dane plaćenog godišnjeg odmora i odgovarajući regres za godišnji odmor u slučaju prestanka radnog odnosa”)

(2022/C 257/06)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: GD, ES

Tuženik: Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

Izreka

Članak 5. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje, u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 1. točkom (f), treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis na temelju kojeg su naknada, koju radnici zaposleni kod poduzeća za privremeno zapošljavanje mogu zahtijevati u slučaju prestanka radnog odnosa s poduzećem korisnikom za neiskorištene dane plaćenoga godišnjeg odmora, i odgovarajući regres za godišnji odmor, manji od naknade koju bi ti radnici mogli zahtijevati, u istoj situaciji i na istom temelju, da ih je to poduzeće korisnik izravno zaposlilo na ista radna mjesta i u istom trajanju.

(¹) SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. Christoph Klein/Europska komisija**(Predmet C-430/20 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Članak 265. UFEU-a – Tužba zbog propusta – Direktiva 93/42/EEZ – Medicinski proizvodi – Članak 8. stavci 1. i 2. – Postupak zaštitne klauzule – Obavijest države članice o odluci o zabrani stavljanja na tržište medicinskog proizvoda – Dugo nereagiranje Europske komisije – Nedonošenje odluke – Dopuštenost – Aktivna procesna legitimacija – Rok za podnošenje tužbe – Poziv na djelovanje u razumnom roku – Načelo dobre uprave – Obveza obrazlaganja koju ima Opći sud Europske unije”)**

(2022/C 257/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Christoph Klein (zastupnik: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes, F. Thiran i M. Jáuregui Gómez, zatim C. Hermes i F. Thiran, agenti)

Izreka

1. Poništava se rješenje Općeg suda Europske unije od 2. srpnja 2020., Klein/Komisija (T-562/19, EU:T:2020:300), u dijelu u kojem je Opći sud odbacio kao nedopuštenu tužbu Christoph Kleina podnesenu na temelju članka 265. UFEU-a kojom je on tražio da se utvrdi da je Europska komisija nezakonito propustila djelovati u okviru postupka zaštitne klauzule koji je Savezna Republika Njemačka pokrenula 7. siječnja 1998. i donijeti odluku u skladu s Direktivom Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima, u odnosu na proizvod Inhaler Broncho Air[®].
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na odlučivanje o meritumu.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 371, 3. 11. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Specializiran nakazatelen sad – Bugarska) – Postupak koji su pokrenule osobe RR i JG**(Predmet C-505/20) ⁽¹⁾****(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji – Direktiva 2014/42/EU – Članak 4. – Oduzimanje – Članak 7. – Zamrzavanje – Članak 8. – Postupovna jamstva – Zamrzavanje i oduzimanje imovine koja pripada osobi koja nije stranka u kaznenom postupku – Nacionalni propis kojim se ne predviđaju pravna sredstva za treće strane tijekom sudskog postupka i ne dopušta se mogući povrat navedene imovine prije okončanja kaznenog postupka”)**

(2022/C 257/08)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: RR, JG

uz sudjelovanje: *Specializirane prokurature*

Izreka

1. Članak 8. stavak 1. Direktive 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg, kada se imovina oduzme kao mogući predmet ili imovinska korist ostvarena kaznenim djelom, vlasnik te imovine, bona fide treća strana, tijekom sudske faze kaznenog postupka nema pravo sudu podnijeti zahtjev za vraćanje navedene imovine.
2. Članak 4. stavak 1. Direktive 2014/42 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji isključuje oduzimanje imovine koja pripada bona fide trećoj strani i koja je korištena kao predmet kojim je počinjeno kazneno djelo, pa i onda kada je ta treća strana tu imovinu trajno stavila na raspolaganje okrivljeniku.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku Državnog vijeća – Francuska) – Schneider Electric SA i dr./Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances i de la Relance

(Predmet C-556/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Direktiva 90/435/EEZ – Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica – Članak 4. i članak 7. stavak 2. – Sprečavanje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi”)

(2022/C 257/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Državno vijeće

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Schneider Electric SE, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air Liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance,

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da je matično društvo dužno platiti porez po odbitku u slučaju preraspodjele svojim dioničarima dobiti koju su isplatila njegova društva kćeri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije plaćen porez na dobit po općoj stopi, s obzirom na to da iznosi koje duguje na temelju tog predujma prelaze gornju granicu od 5 % propisanu člankom 4. stavkom 2. te direktive. Takav propis ne potpada u područje primjene članka 7. stavka 2. navedene direktive.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – kazneni postupak protiv osobe BV

(Predmet C-570/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Prijevarno prikrivanje dugovanog poreza – Sankcije – Nacionalno zakonodavstvo kojim se za isto djelo propisuju upravna i kaznena sankcija – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 49. – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 52. stavak 1. – Ograničenja načela ne bis in idem – Zahtjev propisivanja jasnih i preciznih pravila – Mogućnost uzimanja u obzir tumačenja nacionalnog zakonodavstva koje daju nacionalni sudovi – Nužnost predviđanja pravila koja osiguravaju proporcionalnost svih izrečenih sankcija – Sankcije različite prirode”)

(2022/C 257/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

BV

uz sudjelovanje: Direction départementale des finances publiques de la Haute-Savoie

Izreka

Temeljno pravo zajamčeno člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s njezinim člankom 52. stavkom 1., treba tumačiti na način da mu se

- ne protivi to da se ograničenje kumuliranja progona i sankcija kaznene prirode u slučaju prijevornih prikrivanja ili propusta u prijavi u području poreza na dodanu vrijednost (PDV), predviđenog nacionalnim propisom, na najteže slučajeve temelji samo na ustaljenoj sudskoj praksi kojom se usko tumače zakonske odredbe kojima se utvrđuju uvjeti primjene tog kumuliranja, pod uvjetom da je u trenutku počinjenja kažnjivog djela razumno predvidljivo da ono može biti predmet kumuliranja progona i sankcija kaznene prirode, ali da mu se
- protivi nacionalni propis koji u slučajevima kumuliranja novčane sankcije i kazne zatvora ne osigurava jasnim i preciznim pravilima, na način kako ih tumače nacionalni sudovi, da sve izrečene sankcije ne premašuju težinu utvrđenog kažnjivog djela.

⁽¹⁾ SL C 28, 25. 1. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu – Poljska) – W. J./L. J. i J. J., po zakonskom zastupniku, osobi A. P.

(Predmet C-644/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Nadležnost, mjerodavno pravo, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja – Određivanje mjerodavnog prava – Haški protokol o mjerodavnom pravu za obveze uzdržavanja – Članak 3. – Uobičajeno boravište vjerovnika uzdržavanja – Trenutak u kojem se utvrđuje uobičajeno boravište – Nezakonito zadržavanje djeteta”)

(2022/C 257/11)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: W. J.

Tuženici: L. J. i J. J., po zakonskom zastupniku, osobi A. P.

Izreka

Članak 3. Haškog protokola od 23. studenoga 2007. o mjerodavnom pravu za obveze uzdržavanja koji je u ime Europske zajednice odobren Odlukom Vijeća 2009/941/EZ od 30. studenoga 2009. treba tumačiti na način da za potrebe određivanja mjerodavnog prava za tražbinu uzdržavanja maloljetnog djeteta koje je jedan od njegovih roditelja odveo na državno područje države članice, okolnost da je sud te države članice u okviru zasebnog postupka naložio povratak tog djeteta u državu u kojoj je imalo uobičajeno boravište sa svojim roditeljima neposredno prije odvođenja, nije dovoljna za to da spriječi navedeno dijete u mogućnosti stjecanja uobičajenog boravišta na državnom području te države članice.

(¹) SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 5. svibnja 2022. – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd/Europska komisija

(Predmet C-718/20 P) (¹)

(*Žalba – Damping – Uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uvođenje konačne antidampinške pristojbe*)

(2022/C 257/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (zastupnici: K. Adamantopoulos i P. Billiet, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: M. Gustafsson, P. Němečková i E. Schmidt, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova koje zahtijeva Europska komisija.

(¹) SL C 98, 22. 3. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Comune di Lerici/Provincia di La Spezia

(Predmet C-719/20) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Gospodarenje otpadom – Dodjela in house – Direktiva 2014/24/EU – Članci 12. i 72. – Gubitak uvjeta „slične kontrole” nakon spajanja poduzetnika – Mogućnost da subjekt koji je pravni sljednik nastavi pružati usluge*)

(2022/C 257/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Comune di Lerici

Tuženik: Provincia di La Spezia

uz sudjelovanje: IREN SpA, ACAM Ambiente SpA

Izreka

Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis ili nacionalna praksa na temelju koje izvršavanje ugovora o javnoj nabavi, koji je prvotno dodijeljen bez poziva na nadmetanje subjektu in house nad kojim javni naručitelj zajednički provodi kontrolu sličnu onoj koju provodi nad svojim poslovnim jedinicama, automatski nastavlja gospodarski subjekt koji je stekao taj subjekt na temelju postupka javnog natječaja, ako taj javni naručitelj nema takvu kontrolu nad tim gospodarskim subjektom i ne drži nikakav udjel u njegovu kapitalu.

(¹) SL C 79, 8. 3. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – HJ/Ministerstvo práce a sociálních věcí

(Predmet C-101/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2008/94/EZ – Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca – Članak 2. stavak 2. – Pojam „zaposlenik” – Članak 12. točke (a) i (c) – Ograničenja odgovornosti jamstvenih ustanova – Osoba koja na temelju ugovora o radu sklopljenog s trgovačkim društvom obavlja dužnosti člana upravnog odbora i direktora tog društva – Kumuliranje dužnosti – Nacionalna sudska praksa kojom se toj osobi odbija korištenje jamstava predviđenih tom direktivom)

(2022/C 257/14)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HJ

Tuženik: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Izreka

Članak 2. stavak 2. i članak 12. točke (a) i (c) Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/1794 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. listopada 2015. treba tumačiti na način da im se protivi nacionalna sudska praksa prema kojoj se osoba koja na temelju ugovora o radu valjanog s obzirom na nacionalno pravo kumulativno obavlja dužnosti direktora i člana statutarne tijela trgovačkog društva ne može kvalificirati kao zaposlenik u smislu te direktive i, stoga, ne može uživati jamstva predviđena navedenom direktivom.

(¹) SL C 148, 26. 4. 2021.

Presuda Suda (treće vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – absolut-bikes and more- GmbH & Co. KG/the-trading-company GmbH

(Predmet C-179/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2011/83/EU – Članak 6. stavak 1. točka (m) – Ugovor na daljinu između potrošača i trgovca – Obveza trgovca da potrošača obavijesti o postojanju proizvođačeva komercijalnog jamstva i o s njime povezanim uvjetima – Uvjeti pod kojima nastaje takva obveza – Sadržaj informacije koju treba dati potrošaču u vezi s proizvođačevim komercijalnim jamstvom – Utjecaj članka 6. stavka 2. Direktive 1999/44/EZ)

(2022/C 257/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: absolut-bikes and more- GmbH & Co. KG

Tuženik: the-trading-company GmbH

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. točku (m) Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da kad je riječ o komercijalnom jamstvu koje nudi proizvođač, obveza informiranja koju trgovcu propisuje ta odredba ne nastaje na temelju same činjenice postojanja tog jamstva, nego samo onda kad potrošač ima legitiman interes dobiti informacije o navedenom jamstvu kako bi mogao donijeti odluku o tome da se ugovorno obveže prema trgovcu. Takav legitimni interes osobito postoji kad trgovac proizvođačevo komercijalno jamstvo čini središnjim ili odlučujućim elementom svoje ponude. Kako bi se utvrdilo predstavlja li komercijalno jamstvo takav središnji ili odlučujući element ponude trgovca, valja uzeti u obzir sadržaj i opći sastav ponude s obzirom na dotičnu robu, važnost napomene o proizvođačevu komercijalnom jamstvu u pogledu glavnog čimbenika pri prodaji ili reklamnog argumenta, mjesto koje ta napomena zauzima u ponudi, opasnost od dovođenja u zabludu ili zabunu koju ta napomena može stvoriti kod prosječnog potrošača koji je prosječno obaviješten i koji postupuje s uobičajenom pažnjom i oprežnošću u pogledu različitih prava na jamstvo koja on može ostvariti ili stvarnog identiteta jamca, postojanju u ponudi pojašnjenja o drugim jamstvima koja su povezana s robom i svaki drugi element na temelju kojeg se može utvrditi objektivna potreba zaštite potrošača.
2. Članak 6. stavak 1. točku (m) Direktive 2011/83 u vezi s člankom 6. stavkom 2. drugom alinejom Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da informacije koje potrošaču treba pružiti o uvjetima koji se odnose na proizvođačevo komercijalno jamstvo obuhvaćaju svaku informaciju koja se odnosi na uvjete za primjenu i ostvarenje prava iz takvog jamstva, koja potrošaču omogućuje da donese odluku o tome želi li se ugovorno obvezati prema trgovcu.

⁽¹⁾ SL C 242, 21. 6. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven – Nizozemska) – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Predmet C-189/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika (ZPP) – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Prilog II. – Propisani zahtjev upravljanja 10 – Uredba (EU) br. 1107/2009 – Članak 55. prvi stavak i članak 55. drugi stavak prva rečenica – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Smanjenje ili ukidanje potpora primljenih u okviru ZPP-a u cijelosti ili djelomično – Nepoštovanje pravila o višestrukoj sukladnosti – Uporaba sredstva za zaštitu bilja koje nije ili više nije odobreno u predmetnoj državi članici i kojem je u potonjem slučaju istekao krajnji rok trajanja”)

(2022/C 257/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R. en R.

Tuženik: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Izreka

Propisani zahtjev upravljanja 10, kako je predviđen Prilogom II. Uredbi (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uređaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008, u mjeri u kojoj upućuje na članak 55. prvi stavak i članak 55. drugi stavak prvu rečenicu Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ treba tumačiti na način da se on odnosi i na uporabu sredstva za zaštitu bilja koje nije ili više nije odobreno u predmetnoj državi članici i kojem je u potonjem slučaju istekao krajnji rok trajanja.

⁽¹⁾ SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 5. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Predmet C-218/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Stopa – Privremene odredbe za određene radno intenzivne usluge – Točka 2. Priloga IV. – Obnova i popravak privatnih stanova – Primjena snižene stope PDV-a na usluge popravka i održavanja dizala u stambenim nekretninama”)

(2022/C 257/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Autoridade Tributária e Aduaneira

Druga stranka u žalbenom postupku: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Izreka

Točku 2. Priloga IV. Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da su pojmom „obnova i popravci privatnih stanova”, u smislu te odredbe, obuhvaćene usluge popravka i obnove dizala u stambenim nekretninama, osim usluga održavanja takvih dizala.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

**Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2022. – Évariste Boshab/Vijeće Europske unije
(Predmet C-242/21 P) (¹)**

(Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Demokratskoj Republici Kongo – Uredba (EZ) br. 1183/2005 – Članak 2.b i članak 9. stavak 2. – Odluka 2010/788/ZVSP – Članak 3. stavak 2. i članak 9. stavak 2. – Zadržavanje imena žalitelja na popisima osoba i subjekata obuhvaćenih mjerama – Odluka (ZVSP) 2018/1940 – Provedbena uredba (EU) 2018/1931 – Pravo na saslušanje)

(2022/C 257/18)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Évariste Boshab (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan i A. Guillerme, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku J.-P. Hix, S. Lejeune, zatim S. Lejeune, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Évaristu Boshabu nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 217, 7. 6. 2021.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. svibnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Estaleiros Navais de Peniche SA/Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

(Predmet C-787/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Postupci kontrole sklapanja ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima – Direktiva 89/665/EEZ – Članak 1. stavak 3. – Pravni interes – Pristup pravnim lijekovima – Ponuditelj isključen konačnom odlukom javnog naručitelja jer nije osporio sve razloge odbijanja njegove ponude – Nepostojanje pravnog interesa)

(2022/C 257/19)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Estaleiros Navais de Peniche SA

Tuženici: Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

Izreka

Članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., treba tumačiti na način da se protiv tome da ponuditelj koji je bio isključen iz postupka sklapanja ugovora o javnoj nabavi pravomoćnom odlukom javnog naručitelja može pobijati odluku o odabiru. U tom pogledu, nebitno je što izbačeni ponuditelj tvrdi da bi mu se eventualno mogao dodijeliti ugovor o javnoj nabavi u slučaju da, nakon poništenja te odluke, javni naručitelj odluči pokrenuti novi postupak za sklapanje ugovora.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 16. 12. 2021.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Fastweb SpA i dr./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-468/20)

(2022/C 257/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Druga stranka u postupku: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li pravilno tumačenje članka 267. UFEU-a od nacionalnog suda, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, da mora uputiti zahtjev za prethodnu odluku o pitanju tumačenja prava [Europske unije] koje je relevantno u sporu iz glavnog postupka, čak i ako se može isključiti postojanje dvojbe u pogledu tumačenja značenja relevantne odredbe prava Unije, pri čemu se u obzir uzimaju terminologija i značenje koji su svojstveni pravu [Europske unije] i koji se mogu pripisati formulaciji odnosne odredbe, zakonodavni okvir Unije koji obuhvaća tu odredbu i ciljevi zaštite na kojima se temelji njezino određivanje, te uzimajući u obzir stanje razvoja prava Unije u trenutku kad se primjenjuje relevantna odredba u okviru nacionalnog postupka, ali u subjektivnom pogledu, s obzirom na postupanje drugih sudova, nije moguće iscrpno dokazati da je tumačenje suda koji vodi postupak jednako tumačenju koje mogu pružiti sudovi drugih država članica i Sud ako odlučuju o istom pitanju?

2. Protivi li se pravilnom tumačenju članaka 49. i 56. UFEU-a te usklađenog zakonodavnog okvira koji je utvrđen direktivama 2002/19/EZ ⁽¹⁾, 2002/20/EZ ⁽²⁾, 2002/21/EZ ⁽³⁾ i 2002/22/EZ ⁽⁴⁾, i to konkretno člankom 8. stavcima 2. i 4. Direktive 2002/21/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ ⁽⁵⁾, člankom 3. Direktive 2002/20/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ, i člancima 20., 21. i 22. Direktive 2002/22/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ ⁽⁶⁾, nacionalno pravno pravilo kao što je ono koje proizlazi iz članaka 13., 70. i 71. Zakonodavne uredbe br. 259/03 u vezi s člankom 2. stavkom 12. točkama (h) i (l) Zakona br. 481/1995 i člankom 1. stavkom 6. točkom 2. Zakona br. 249/1997, kojim se Državnom regulatornom tijelu u sektoru elektroničke komunikacije dodjeljuje ovlast da:
i. za pokretnu telefoniju utvrdi razmak produljenja ponuda i izdavanja računa koji nije kraći od četiri tjedna uz istodobno predviđanje obveze za dotične gospodarske subjekte koji primjenjuju razmak produljenja ponuda i izdavanja računa na osnovi koja nije mjesečna, da slanjem tekstualne poruke odmah obavijeste korisnika da je ponuda produljena;
ii. za nepokretnu telefoniju utvrdi razmak produljenja ponuda i izdavanja računa na mjesečnoj osnovi ili na višemjesečnoj osnovi; iii. u slučaju ponuda koje su povezane s nepokretnom telefonijom, primijeni razmak koji se odnosi na potonju?

3. Protivi li se pravilnom tumačenju i primjeni načela proporcionalnosti u vezi s člancima 49. i 56. UFEU-a i usklađenim zakonodavnim okvirom koji je utvrđen direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/22/EZ, i to konkretno člankom 8. stavcima 2. i 4. Direktive 2002/21/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ, člankom 3. Direktive 2002/20/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ, i člancima 20., 21. i 22. Direktive 2002/22/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ, to da Državno regulatorno tijelo u sektoru elektroničkih komunikacija donese regulatorne mjere kojima se:
i. za nepokretnu telefoniju utvrđuje razmak produljenja ponuda i izdavanja računa koji nije kraći od četiri tjedna uz istodobno predviđanje obveze za dotične gospodarske subjekte koji primjenjuju razmak produljenja ponuda i izdavanja računa na osnovi koja nije mjesečna, da slanjem tekstualne poruke odmah obavijeste korisnika da je ponuda produljena;
ii. za nepokretnu telefoniju utvrđuje razmak produljenja ponuda i izdavanja računa na mjesečnoj osnovi ili na višemjesečnoj osnovi; iii. u slučaju ponuda koje su povezane s nepokretnom telefonijom, primjenjuje razmak koji se odnosi na potonju?

4. Protivi li se pravilnom tumačenju i primjeni načela nediskriminacije i jednakog postupanja u vezi s člancima 49. i 56. UFEU-a i usklađenim zakonodavnim okvirom koji je utvrđen direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/22/EZ, i to konkretno člankom 8. stavcima 2. i 4. Direktive 2002/21/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ, člankom 3. Direktive 2002/20/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ, i člancima 20., 21. i 22. Direktive 2002/22/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ, to da Državno regulatorno tijelo u sektoru elektroničkih komunikacija donese regulatorne mjere kojima se:
i. za nepokretnu telefoniju utvrđuje razmak produljenja ponuda i izdavanja računa koji nije kraći od četiri tjedna uz istodobno predviđanje obveze za dotične gospodarske subjekte koji primjenjuju razmak produljenja ponuda i izdavanja računa na osnovi koja nije mjesečna osnova, da slanjem

tekstualne poruke odmah obavijeste korisnika da je ponuda produljena; ii. za nepokretnu telefoniju utvrđuje razmak obnove ponuda i izdavanja računa na mjesečnoj osnovi ili na višemjesečnoj osnovi; iii. u slučaju ponuda koje su povezane s nepokretnom telefonijom, primjenjuje razmak koji se odnosi na potonju?

- (¹) Direktiva 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu) (SL 2002., L 108, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 38., str. 69.)
- (²) Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL 2002., L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.)
- (³) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)
- (⁴) Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL 2002., L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)
- (⁵) Direktiva 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/21/EZ o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge, Direktive 2002/19/EZ o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme, te Direktive 2002/20/EZ o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Tekst značajan za EGP) (SL 2009., L 337, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 68.)
- (⁶) Direktiva 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnim uslugama i pravima korisnika s obzirom na elektroničke komunikacijske mreže i usluge, Direktive 2002/58/EZ o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (SL 2009., L 337, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 224. i ispravci SL 2017., L 162, str. 56. i SL 2018., L 74, str. 11.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2020. uputio Tribunale di Ascoli Piceno (Italija) –
Kazneni postupak protiv OL-a**

(Predmet C-517/20)

(2022/C 257/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Ascoli Piceno

Optuženik iz glavnog postupka

OL

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelima slobode poslovnog nastana, nediskriminacije i zaštite tržišnog natjecanja iz članka 49., 56. i 106. UFEU-a, kao i kriteriju razumnosti koji je u njima sadržan, nacionalno zakonodavstvo koje zbog primjene nacionalne odredbe ili nacionalnog akta sa zakonskom snagom određuje produljenje prethodnih koncesija i drugih prava na prikupljanje uloga dodijeljenih na temelju nadmetanja ili postupka ispravka (bez nadmetanja), koje su trebale redovno isteći u lipnju 2016.?
2. Protivi li se člancima 49., 56. i 106. UFEU-a nacionalno zakonodavstvo koje metodom izravne dodjele na temelju akta o produljenju kojem nije prethodilo nadmetanje, dovodi do neopravdanog zatvaranja nacionalnog tržišta?
3. Protivi li se člancima 49., 56. i 106. UFEU-a nacionalno zakonodavstvo, koje bez istodobne provedbe novog postupka nadmetanja, svim koncesijama koje je Sud u svojim naknadnim presudama već proglasio nezakonitima dopušta djelovanje na nacionalnom tržištu, onemogućujući pristup novim stranim gospodarskim subjektima?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2020. uputio Income Tax Tribunal of Gibraltar (Ujedinjena Kraljevina) – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax

(Predmet C-705/20)

(2022/C 257/22)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Income Tax Tribunal of Gibraltar (Ujedinjena Kraljevina)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Fossil (Gibraltar) Limited

Druga stranka u postupku: Commissioner of Income Tax

Prethodno pitanje

Predstavlja li odobravanje porezne olakšice od strane Povjerenika za porez na dohodak na temelju ZPD-a 2010., za porez plaćen u SAD-u u pogledu žaliteljevog prihoda od tantijema, kršenje Odluke (1) ili se [toj odluci] na drugi način protivi donošenje takve mjere?

(1) Odluka Komisije (EU) 2019/700 od 19. prosinca 2018. o državnoj potpori SA.34914 (2013/C) koju je provela Ujedinjena Kraljevina u vezi sa sustavom poreza na dobit trgovačkih društava u Gibraltaru (SL 2019., L 119, str. 151.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2021. uputio Rayonen sad Kula (Općinski sud u Kuli, Bugarska, Bugarska) – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD i AB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (Glavna uprava za „zaštitu od požara i civilnu zaštitu” pri Ministarstvu unutarnjih poslova)

(Spojeni predmeti C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 i C-536/21)

(2022/C 257/23)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Kula (Općinski sud u Kuli, Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD i AB

Tuženik: Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (Glavna uprava za „zaštitu od požara i civilnu zaštitu” pri Ministarstvu unutarnjih poslova)

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se Direktiva 2003/88/EZ (1) Europskog parlamenta i Vijeća ako se tome izravno protive obilježja svojstvena određenim specifičnim aktivnostima u sektoru javne službe kao što su oružane snage ili policija, ili na neke određene posebne aktivnosti u službama civilne zaštite, uzimajući u obzir da:

članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća određuje da se ona primjenjuje na sve sektore djelatnosti, kako javne, tako i privatne, u smislu članka 2. Direktive 89/391/EEZ (2);

članak 2. [stavak] 2. Direktive 89/391/EEZ određuje da se ona ne primjenjuje kod obilježja svojstvenih određenim specifičnim aktivnostima u sektoru državne uprave kao što su oružane snage ili policija, ili na neke posebne aktivnosti u poslovima zaštite građana s kojima je u direktnoj suprotnosti?

2. Valja li prilikom ocjenjivanja odgovaraju li sredstva zaštite, u smislu članka 12. točke (b) Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kategorije radnika koji obavljaju noćni rad koji ne smije prekoračiti sedam sati u 24 sata sredstvima zaštite koja se nude drugoj kategoriji radnika koji obavljaju noćni rad koji ne smije prekoračiti osam sati, ali koji uživaju povlastice kao što su više godišnjeg odmora, raniji odlazak u mirovinu, veće otpremnine prilikom odlaska u mirovinu ili veći dodatak na plaću za radni staž, uzeti u obzir povlastice koje imaju radnici druge kategorije?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003, L 299, str. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

(²) Direktiva 89/391/EEZ Vijeća od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL 1989, L 183, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2021. uputio Rayonen sad Kula (Bugarska) – AB, BC, CD, DE, EF, FG i GH/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Spojeni predmeti C C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 i C-738/21)

(2022/C 257/24)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad – Kula

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AB, BC, CD, DE, EF, FG i GH

Tuženik: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se Direktiva 2003/88/EZ (¹) ako se tome izravno protive obilježja svojstvena određenim specifičnim aktivnostima u sektoru državne uprave kao što su oružane snage ili policija, ili neke određene posebne aktivnosti u službama civilne zaštite, uzimajući u obzir da:

članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88/EZ određuje da se ona primjenjuje na sve sektore djelatnosti, kako javne, tako i privatne, u smislu članka 2. Direktive 89/391/EEZ; (²) Direktiva Vijeća od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL 1989, L 183, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.).

Z određuje da se ona ne primjenjuje kod obilježja svojstvenih određenim specifičnim aktivnostima u sektoru državne uprave kao što su oružane snage ili policija, ili na neke posebne aktivnosti u poslovima zaštite građana s kojima je u direktnoj suprotnosti?

2. Valja li prilikom ocjenjivanja odgovaraju li sredstva zaštite, u smislu članka 12. točke (b) Direktive 2003/88/EZ, kategorije radnika koji obavljaju noćni rad koji ne smije prekoračiti sedam sati u 24 sata sredstvima zaštite koja se nude drugoj kategoriji radnika koji obavljaju noćni rad koji ne smije prekoračiti osam sati, ali koji uživaju povlastice kao što su više godišnjeg odmora, raniji odlazak u mirovinu, veće otpremnine prilikom odlaska u mirovinu ili veći dodatak na plaću za radni staž, uzeti u obzir povlastice koje imaju radnici druge kategorije?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003, L 299, str. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

(²) članak 2. stavak 2. Direktive 89/391/EE

Žalba koju je 10. prosinca 2021 podnio TUIfly GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 29. rujna 2021. u predmetu T - 619/18, TUIfly GmbH/Europska komisija

(Predmet C-764/21 P)

(2022/C 257/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: TUIfly GmbH (zastupnici: L. Giesberts und D. Westarp, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (deseto vijeće) je rješenjem od 19. svibnja 2022 odbacio žalbu kao djelomično očito nedopuštenu i djelomično očito neosnovanu te odlučio da žalitelj snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2022. Uputio Landesverwaltungsgericht Vorarlberg (Austrija) – NK

(Predmet C-55/22)

(2022/C 257/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Vorarlberg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: NK

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Feldkirch

Prethodno pitanje

Treba li načelo [*ne*] *bis in idem* kako je zajamčeno člankom 50. Povelje tumačiti na način da nadležno upravno kazнено tijelo države članice ne može izreći novčanu kaznu osobi zbog povrede odredbe zakona o igrama na sreću ako je prethodno nakon održavanja rasprave s izvođenjem dokaza pravomoćno obustavljen upravno-kazneni postupak koji se vodio protiv iste osobe zbog povrede druge odredbe zakona o igrama na sreću (ili općenitije: propisa iz istog pravnog područja) i koji se temeljio na istim činjenicama?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2022. uputio Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italija) – BL/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Predmet C-190/22)

(2022/C 257/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Ufficio del Giudice di pace di Rimini

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BL

Tuženik: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije i, konkretno, člancima 15., 20., 30. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, člancima 2. i 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP i koji se provodi Direktivom Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. ⁽¹⁾, temeljnom načelu neovisnosti i nesmjjenjivosti sudaca država članica Unije, kako se tumači sudskom praksom Suda u presudi UX/Governo della Repubblica italiana (EU:C:2020:572), nacionalna odredba kao što je to članak 29. Zakonodavne uredbe br. 116 od 13. srpnja 2017. [...], kojim se bez objektivnih razloga tužiteljica, koja je mirovna sutkinja, diskriminira u odnosu na uvjete rada usporedivih profesionalnih pravosudnih dužnosnika, i to kad je riječ o sljedećoj činjeničnoj situaciji:
 - tužiteljica koja je neprekidno od 2002. mirovna sutkinja još nije navršila 70 godina života, koje će tek navršiti u 2022., i 15. kolovoza 2017. nije ostvarila više od 16 godina stvarnog staža kao počasna pravosudna dužnosnica;
 - stoga, iako joj nacionalno pravno pravilo (članak 29. stavak 1. Zakonodavne uredbe br. 116/2017) omogućuje da i dalje obavlja sudačku dužnost do navršenih 70 godina života, tužiteljica ne može sudjelovati u prvom postupku ocjenjivanja radi potvrde uvrštenja na zatvoreni popis počasnih pravosudnih dužnosnika, koji će Consiglio superiore della magistratura (Vrhovno sudbeno vijeće, Italija) raspisati najkasnije do kraja 2022., kao što se to predviđa člankom 29. stavkom 3. Zakonodavne uredbe br. 116/2017;
 - budući da ne može podnijeti zahtjev za sudjelovanje u postupku ocjenjivanja radi potvrde uvrštenja na zatvoreni popis čija se provedba predviđa u 2022., navedeno ima kao dodatnu posljedicu to da se tužiteljica, kojoj je na temelju prethodno važećih propisa već prestala sudačka dužnost 31. prosinca 2021. jer je navršila 68 godina života, više nije mogla vratiti u službu od 1. siječnja 2022. jer se novim propisima, iako se određuje da osobe koje su 15. kolovoza 2017. bile u službi ostaju i dalje do navršenih 70 godina života, predviđa i da služba prestaje osobama koje ne mogu podnijeti zahtjev za potvrdu njihova imenovanja na dužnost (članak 29. stavak 9. Zakonodavne uredbe br. 116/2017);
 - na temelju prethodno navedenih nacionalnih propisa tužiteljica će od talijanske vlade primiti samo naknadu štete u iznosu od 1 500 do 2 500 eura godišnje za svaku godinu službe ovisno o broju rasprava provedenih tijekom godine, a najviše 50 000 eura, pri čemu se također treba odreći svih prava na plaću, normativnih prava i prava na doprinose koje zahtijeva u postupku koji se vodi pred Tribunaleom amministrativo regionale per l'Emilia Romagna (Okružni upravni sud za Emiliju Romagnu, Italija) i koja se jamče pravom Unije za sudačku službu koja se obavlja u svojstvu radnika, ali koju kao takvu ne priznaje talijanska vlada, uključujući prava da radni odnos bude pokriven doprinosima i s time povezana socijalna davanja;
 - na temelju presude Suda UX te protivno nacionalnim propisima i mišljenju Vrhovnog sudbenog vijeća od 16. i 17. veljače 2022., Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia Romagna (Okružni upravni sud za Emiliju Romagnu) je privremenom mjerom od 9. veljače 2022. odredio vraćanje [tužiteljice] na sudačku dužnost mirovne sutkinje do navršenih 70 godina života;
 - prilikom izvršavanja privremene mjere Tribunalea amministrativo regionale per l'Emilia Romagna (Okružni upravni sud za Emiliju Romagnu) predsjednik Tribunalea di Rimini (Sud u Riminiju, Italija) je rješenjem od 1. ožujka 2022. odredio trenutno vraćanje tužiteljice u službu;
 - s osnova naknade štete zbog toga što je talijanska vlada počinila očitu i trajnu povredu prava Unije u pogledu pravnog položaja i prava počasnih pravosudnih dužnosnika, od suda koji je uputio zahtjev traži se iznos koji odgovara plaći koju je tužiteljica trebala primiti od 10. do 28. veljače 2022., koja je jednaka iznosu plaće usporedivog profesionalnog pravosudnog dužnosnika, čiji je pravni temelj rješenje o privremenoj mjeri vraćanja u službu koju je donio Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia Romagna (Okružni upravni sud za Emiliju Romagnu), ali koje se protivi nacionalnim propisima koji, iako priznaju da postoji povreda prava Unije, isključuju, s jedne strane, svaku mogućnost da se vrati u službu do navršene 70 godine života počasni pravosudni dužnosnik odnosno tužitelj kojem je protiv njegove volje dužnost prestala 31. prosinca 2021. na temelju sudskog rješenja Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija) donesenog u okviru postupaka za izdavanje privremenih mjera protivno presudi Suda UX i, s druge strane, ograničavaju naknadu štete koju je tužiteljica pretrpjela na paušalan iznos koji je pravnim pravilom unaprijed određen u iznosu koji je uvelike manji od stvarno pretrpljene štete zbog povrede prava koja jamči Unija?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 267. UFEU-a, člancima 2. i 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP i koji se provodi Direktivom Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999., temeljnom načelu neovisnosti i nesmjernjivosti sudaca država članica Unije, nacionalno pravno pravilo poput članka 21. Zakonodavne uredbe br. 116 od 13. srpnja 2017. kojim se mirovnog suca koji je uputio zahtjev, koji je bez učinkovite sudske, financijske i socijalne zaštite i koji namjerava primijeniti pravo Unije kako ga tumači Sud u presudi UX, na način da izuzme iz primjene nacionalna pravna pravila koja predstavljaju prepreku priznavanju zahtijevane zaštite, izlaže tome da tijelo talijanske države koja je stranka glavnog postupka, poput Vrhovnog sudbenog vijeća i Ministera della giustizia (Ministarstvo pravosuđa, Italija), automatski odredi prestanak sudačke dužnosti bez kontradiktorne rasprave i provođenja stegovnog postupka koji se predviđao prije nego što je stupila na snagu Zakonodavna uredba br. 116/2017?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prva dva pitanja, predstavlja li povredu „vladavine prava”, kao pojma koji se definira u članku 2. točki (a) Uredbe (EU, Euratom) 2020/2092 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o općem režimu uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije ⁽¹⁾, unutarnja situacija u talijanskoj državi u kojoj:
- se čini da su tužiteljica koja je mirovna sutkinja i drugih 4 769 počasnih pravosudnih dužnosnika koji su već bili u službi 15. kolovoza 2017., među kojima i ovaj sudac koji je uputio zahtjev, ostali bez pravne, financijske i socijalne zaštite u pogledu uvjeta rada koji se osiguravaju usporedivim profesionalnim pravosudnim dužnosnicima i stoga ne mogu obavljati sudačku dužnost u uvjetima neovisnosti i nesmjernjivosti;
 - talijanska vlada i Ministarstvo pravosuđa koje je „poslodavac”, nacionalni parlament, Vrhovno sudbeno vijeće, Corte suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija) i Consiglio di Stato (Državno vijeće) sustavno odbijaju priznati nadređenost prava Unije i primijeniti sudsku praksu Suda na pravni položaj i prava zajamčena zakonodavstvom Unije u odnosu na tužiteljicu koja je mirovna sutkinja i 4 769 počasnih pravosudnih dužnosnika koji se nalaze u istim uvjetima obavljanja sudačkih funkcija kao i profesionalni pravosudni dužnosnici;
 - se skupina od 4 769 počasnih pravosudnih dužnosnika, među kojima je i ovaj sudac koji je uputio zahtjev, uz iznimku tužiteljice, koji su 15. kolovoza 2017. već bili u službi, treba odreći svakog prava zajamčenog pravom Unije ako radi nastavka obavljanja službe namjeravaju s pozitivnim ishodom sudjelovati u novom postupku ocjenjivanja kako bi nastavili obavljati sudačku dužnost do navršenih 70 godina života, iako su svi navedeni počasní pravosudni dužnosnici na temelju propisa koji su bili na snazi do 31. prosinca 2021. od Vrhovnog sudbenog vijeća i Ministarstva pravosuđa primili odluku kojom se potvrđuje njihovo imenovanje na dužnost do 31. svibnja 2024. i u svakom slučaju do dana automatskog prestanka dužnosti zbog navršenih godina života, pri čemu nakon „ustaljivanja” dužnosti i dalje postoji situacija povrede neovisnosti i nesmjernjivosti počasnog pravosudnog dužnosnika koji se „ustalio” na dužnosti;
 - se financijskim intervencijama na teret proračuna Unije radi reforme građanskog i kaznenog pravosuđa u Italiji koja je usmjerena na pravičan postupak koji se provodi u kratkim rokovima, kako su definirane u Nacionalnom planu oporavka i otpornosti, ne predviđaju nikakve mjere kojima se podupiru počasní pravosudni dužnosnici, nego se one uglavnom odnose na zapošljavanje na određeno vrijeme 16 500 upravnih službenika „kao pomoćnog osoblja u uredima pravosudnih tijela”, zaposlenih na temelju radnog odnosa zasnovanog s Ministarstvom pravosuđa pod istim financijskim uvjetima kao i počasní pravosudni dužnosnici koji su se „ustalili” na dužnosti, ali pod uvjetima nesmjernjivosti u stegovnom pogledu za cijelo vrijeme trajanja odnosa, dok se takvi uvjeti ne priznaju počasnim pravosudnim dužnosnicima čak ni nakon „ustaljivanja” na dužnosti?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prva tri pitanja, jesu li članak 278. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i članak 160. Poslovnika Suda nezakoniti zbog toga što se protivie člancima 2., 6. i 19. Ugovora [o Europskoj uniji], u dijelu u kojem se njima ne dopušta Sudu da u okviru postupaka povodom zahtjeva za prethodnu odluku koji su pokrenuti u skladu s člankom 267. UFEU-a donosi potrebne privremene mjere, uključujući mjere radi suspenzije primjene nacionalnih zakonodavnih akata kojima se povređuju vladavina prava i financijski interesi Unije u skladu s načelima i uvjetima iz Uredbe 2020/2092?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ SL 2020., L 433 I, str. 1. i ispravak SL 2021., L 373, str. 94.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2022. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's-Hertogenbosch (Nizozemska) – F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-208/22)

(2022/C 257/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li Dublinsku uredbu ⁽¹⁾ s obzirom na njezine uvodne izjave 3., 32. i 39. u vezi s člancima 1., 4., 18., 19. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti i primjenjivati na način da je načelo uzajamnog povjerenja između država članica nedjeljivo, tako da se ozbiljne i sustavne povrede prava Unije, koje prije transfera eventualno počini nadležna država članica prema državljanima trećih zemalja koji (još) nisu povratnici u skladu s Dublinskom uredbom, apsolutno protivne transferu u tu državu članicu?
2. U slučaju niječnog odgovora na to pitanje: treba li članak 3. stavak 2. Dublinske uredbe u vezi s člancima 1., 4., 18., 19. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da, ako nadležna država članica ozbiljno i sustavno krši pravo Unije, država članica koja obavlja transfer u okviru Dublinske uredbe ne smije automatski polaziti od načela uzajamnog povjerenja između država članica, nego mora otkloniti svaku sumnju da se podnositelj zahtjeva nakon njegova transfera neće naći u situaciji protivnoj članku 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odnosno dokazati da se to neće dogoditi?
3. Kojim dokaznim sredstvima podnositelj zahtjeva može potkrijepiti svoje argumente prema kojima se članak 3. stavak 2. Dublinske uredbe protivi njegovu transferu i koji standard dokazivanja treba primijeniti u tom pogledu? S obzirom na upućivanje na pravnu stečevinu Unije u uvodnim izjavama Dublinske uredbe ima li država članica koja obavlja transfer obvezu suradnje i/ili obvezu provjere, odnosno moraju li se u slučaju ozbiljnih i sustavnih povreda temeljnih prava prema državljanima trećih zemalja tražiti od nadležne države članice pojedinačna jamstva da će se temeljna prava podnositelja zahtjeva (uistinu) poštovati nakon njegova transfera? Je li odgovor na to pitanje drukčiji ako podnositelj zahtjeva ne može ispravama dokazati svoje dosljedne i detaljne izjave iako se to ne može očekivati s obzirom na prirodu izjava?
4. Je li odgovor na prethodna pitanja navedena u točki 3. drukčiji ako podnositelj zahtjeva dokaže da podnošenje žalbi pred tijelima i/ili podnošenje pravnih lijekova u nadležnoj državi članici nije moguće i/ili djelotvorno?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. ožujka 2022. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Stappert Deutschland GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-210/22)

(2022/C 257/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stappert Deutschland GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pojam „šuplji profili” iz pravila o podrijetlu u pogledu tarifnog podbroja 7304 41 Harmoniziranog sustava (u daljnjem tekstu: HS) iz Priloga 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije ⁽¹⁾, u skladu s kojim se stjecanje podrijetla uvjetuje „premještanjem iz šupljih profila iz tarifnog podbroja 7304 49” (pravilo o podrijetlu šupljih profila), toplo oblikovani materijal iz tarifnog podbroja 7304 49 HS-a, ravne i nepromjenjive debljine stijenke, koji ne ispunjava zahtjeve tehničke norme za toplo oblikovane bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika i od kojeg se hladnom preradom proizvode cijevi drukčijeg poprečnog presjeka i drukčije debljine stijenke?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje ili ako nije potrebno odgovoriti na prvo pitanje: povređuju li se pravilom o podrijetlu šupljih profila članak 60. stavak 2. i članak 284. Carinskog zakonika Unije ⁽²⁾ te članak 290. UFEU-a zato što
 - (a) nedostaje obrazloženje tog pravila,
 - (b) je to pravilo previše neodređeno ili
 - (c) temelj podrijetla ne obuhvaća postupke obrade koji bi u skladu s člankom 60. stavkom 2. Carinskog zakonika Unije trebali predstavljati temelj za utvrđivanje podrijetla[?]
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje: određuje li se stjecanje podrijetla robe iz tarifnog podbroja 7304 41 HS-a u glavnom postupku na temelju pravila o podrijetlu u pogledu tarifnog podbroja 7304 41 HS-a iz Priloga 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije koje se odnosi na „CTH”, preostalog pravila uz poglavlje 73. HS u Prilogu 22-01 Delegiranoj uredbi o Carinskom zakoniku Unije ili članka 60. stavka 2. Carinskog zakonika Unije?

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.)

Tužba podnesena 25. ožujka 2022. – Europska komisija/Republika Portugal

(Predmet C-220/22)

(2022/C 257/30)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Melo Sampaio i M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Republika Portugal

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Portugal nije ispunio obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu ⁽¹⁾, u vezi s njezinim Prilogom XI. dijelom B, time što sustavno i trajno prekoračuje trajnu godišnju graničnu vrijednost NO₂ od 1. siječnja 2010. u zonama PT-3001 Lisboa Norte, PT-1004 Porto Litoral i PT-1009 Entre Douro e Minho (ranije PT-1001 Braga), Portugal,

- utvrdi da Portugal nije ispunio obveze koje ima na temelju članka 23. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ, zasebno i u vezi s njezinim Prilogom XV., dijelom A, u odnosu na sve te zone, a osobito obvezu koju ima na temelju drugog podstavka članak 23. stavka 1. da poduzme odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podaci koje je poslao Portugal dokazuju da ta država članica od 1. siječnja 2010. ne ispunjava obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50, u vezi s njezinim Prilogom XI., dijelom B, kad je riječ o zonama Porto Litoral (PT-1004), Entre Douro e Minho (PT-1009) i Lisboa Norte (PT-3001).

Osim toga, portugalska tijela nisu donijela ili nisu provela sve mjere koje su odgovarajuće i nužne kako bi se osiguralo da razdoblje prekoračenja u zonama Lisboa Norte (PT-3001), Porto Litoral (PT-1004) i Entre Douro e Minho (PT-1009), godišnje granične vrijednosti NO₂ predviđene člankom 13. stavkom 1. Direktive 2008/50, u vezi s njezinim Prilogom XI., dijelom B, bude što je moguće kraće, u skladu sa zahtjevom iz članka 23. stavka 1. navedene direktive.

(¹) SL 2008., L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169. i ispravak SL 2019., L 72, str. 141.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Nexive Commerce Srl i dr./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i dr.

(Predmet C-226/22)

(2022/C 257/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italy) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

Tuženici: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 2. drugi podstavak četvrtu alineju, članak 9. stavak 3. te članak 22. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (¹), kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici (²), tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onog koji se primjenjuje u talijanskom pravnom sustavu (kako proizlazi iz članka 1. stavaka 65. i 66. Zakona br. 266 od 23. prosinca 2005. te članka 65. Uredbe sa zakonskom snagom br. 50 od 24. travnja 2017., koja je uz izmjene pretvorena u Zakon br. 96 od 21. lipnja 2017.) i koji omogućuje da obvezu financijskog doprinosa za operativni trošak regulatornog tijela za poštanski sektor snose isključivo pružatelji usluga u poštanskom sektoru, uključujući pružatelje usluga koji ne pružaju usluge koje su u okviru univerzalne usluge, pri čemu se na taj način dopušta mogućnost da se isključi svaki oblik javnog sufinanciranja iz državnog proračuna?

2. Treba li članak 9. stavak 2. drugi podstavak četvrtu alineju i članak 22. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici, tumačiti na način da se njima dopušta da se u operativne troškove koje financiraju pružatelji poštanskih usluga uključe i troškovi regulatornih aktivnosti za poštanske usluge koje su izvan okvira univerzalne usluge te troškovi za administrativne i političke strukture (takozvane „transverzalne” strukture) čija aktivnost, iako nije izravno namijenjena regulaciji tržišta poštanskih usluga, u svakom slučaju služi za obavljanje svih institucionalnih nadležnosti regulatornog tijela, s posljedičnom mogućnošću da se ta aktivnost neizravno i djelomično (u razmjernim dijelovima) pripíše sektoru poštanskih usluga?
3. Protivi li se načelima proporcionalnosti i nediskriminacije, članku 9. stavku 2. drugom podstavku četvrtoj alineji, članku 9. stavku 2. trećem podstavku te članku 22. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici, nacionalni propis kao što je onaj talijanski (kako proizlazi iz članka 1. stavaka 65. i 66. Zakona br. 266 od 23. prosinca 2005. te članka 65. Uredbe sa zakonskom snagom br. 50 od 24. travnja 2017., koja je uz izmjene pretvorena u Zakon br. 96 od 21. lipnja 2017.), kojim se određuje da obvezu doprinosa financiranju regulatornog tijela za poštanski sektor snose pružatelji usluga u poštanskom sektoru, pri čemu ne postoji mogućnost razlikovanja između položaja pružatelja usluga ekspresne pošte i položaja pružatelja univerzalne usluge, a samim time ni mogućnost da se uzme u obzir drukčiji intenzitet regulatorne aktivnosti koju nacionalno regulatorno tijelo provodi u pogledu različitih vrsta poštanskih usluga?

(¹) SL 1998, L 15, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)

(²) SL 2008, L 52, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 214. i ispravak SL 2015., L 225, str. 49.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2022. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija)– État belge/Autorité de protection des données

(Predmet C-231/22)

(2022/C 257/32)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État belge

Tuženik: Autorité de protection des données

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. točku 7. Opće uredbe o zaštiti podataka (¹) tumačiti na način da službeni list države članice, kojem je povjerena zadaća javne usluge objave i pohrane službenih dokumenata, koji je na temelju primjenjivog nacionalnog zakonodavstva zadužen za objavu službenih akata i dokumenata čiju mu objavu nalažu treća javna tijela i koje mu ta tijela dostave nakon što su ona sama obradila osobne podatke koje ti akti i dokumenti sadržavaju a da mu pritom nacionalni zakonodavac nije dodijelio diskrecijsku ovlast u pogledu sadržaja dokumenata za objavu ni u pogledu svrhe i sredstava objave, ima svojstvo voditelja obrade?

2. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 5. stavak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka tumačiti na način da predmetni službeni list jedini treba biti dužan poštovati obveze koje ima voditelj obrade u skladu s tom odredbom, isključujući treća javna tijela koja su prethodno obradila podatke navedene u službenim aktima i dokumentima čiju objavu od njega traže, ili te obveze kumulativno ima svaki od uzastopnih voditelja obrade?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016, L 119, str. 1).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. travnja 2022. uputio Cour de cassation (Belgija) – État belge i Promo 54/Promo 54 i État belge

(Predmet C-239/22)

(2022/C 257/33)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: État belge, Promo 54

Druge stranke u postupku: Promo 54, État belge

Prethodna pitanja

Treba li članak 12. stavke 1. i 2. te članak 135. stavak 1. točku (j) Direktive 2006/112/EZ (¹) Vijeća od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da, ako država članica nije utvrdila pravila za primjenu kriterija prvog nastanjenja na prenamjenu objekta, isporuka objekta nakon prenamjene, a koji je prije prenamjene bio predmet prvog nastanjenja u smislu članka 12. stavka 1. točke (a) ili članka 12. stavka 2. trećeg podstavka Direktive, ostaje oslobođena poreza na dodanu vrijednost?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2022. uputio Tribunal da Relação de Évora (Portugal) – TL

(Predmet C-242/22)

(2022/C 257/34)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação de Évora

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: TL

Druge stranke u postupku: Ministério Público

Prethodno pitanje

„Mogu li se članci 1., 2. i 3. Direktive 2010/64/EU ⁽¹⁾ i članak 3. Direktive 2012/13/EU ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, samostalno ili u vezi s člankom 6. EKLJP-a, tumačiti na način da im se ne protivi odredba nacionalnog prava kojom se, s jedne strane, okolnost da okrivljeniku koji ne razumije jezik postupka nije dodijeljen tumač niti su mu prevedeni bitni postupovni akti kažnjava relativnom ništavosti na koju se mora pozvati i, s druge strane, dopušta otklanjanje te vrste ništavosti protokom vremena?”

⁽¹⁾ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL 2010., L 280, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 213.)

⁽²⁾ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL 2012., L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2022. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./ Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal**

(Predmet C-277/22)

(2022/C 257/35)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Tuženik: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Zainteresirana stranka intervenijent u potporu tuženiku: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 41. stavak 17. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva) ⁽¹⁾, s obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis u skladu s kojim se u postupcima regulatornog tijela te države članice u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo operatoru mreže priznaje svojstvo izravno oštećene stranke koja, kao takva, ima isključivo pravo na pravni lijek protiv odluke donesene u postupku?
2. U slučaju da Sud potvrdno odgovori na prvo pitanje: Treba li članak 41. stavak 17. Direktive, s obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima, tumačiti na način da primjenom navedene odredbe na spor poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, sudionika na tržištu prirodnog plina koji se nalazi u situaciji poput tužiteljeve, kojem operator mreže, na temelju odluke regulatornog tijela države članice kojom se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, naplaćuje naknadu za uslugu koja se može pružati prema posebnoj tarifi, treba smatrati strankom oštećenom tom odlukom i treba li smatrati da, kao takav, ima pravo na pravni lijek protiv te odluke?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (SL 2009., L 211, str. 94.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 39.)

Žalba koju je 22. travnja 2022. podnio Michaël Julien protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 24. veljače 2022. u predmetu T-442/21, Rhiannon Thomas i Michaël Julien/Vijeće Europske unije

(Predmet C-285/22 P)

(2022/C 257/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Michaël Julien (zastupnici: J. Fouchet i J.-N. Caubet-Hilloutou, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda Europske unije T-442/21 od 24. veljače 2022.;
- poništi odluku 2021/689 ⁽¹⁾ koju je Vijeće Europske unije donijelo 29. travnja 2021., u dijelu u kojem se njome odobrava članak Comprov16 Sporazuma o trgovini koji su 30. prosinca 2020. potpisali Europska unija i Ujedinjena Kraljevina te u dijelu u kojem taj sporazum ne zadržava slobodu kretanja britanskim državljanima koji imaju bliske obiteljske i imovinske veze na području Europske unije;
- naloži Europskoj uniji snošenje svih troškova postupka, uključujući troškove usluga odvjetnika u iznosu od 5 000 EUR.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj tvrdi da je organizacija povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije, kad je riječ o pravima pojedinaca, strogo osmišljena te da to što Sporazum o trgovini ne uzima u obzir prava pojedinaca utječe na njegovu situaciju kao britanskog državljanina francuskog podrijetla, koji ima francusku obitelj i u Francuskoj je vlasnik nekretnine u kojoj redovito boravi dulje od 90 dana.

S obzirom na to, žalitelj ima interes koji mu daje aktivnu procesnu legitimaciju za vođenje postupka protiv Odluke o sklapanju Sporazuma o trgovini i suradnji te je Opći sud povrijedio članak 263. UFEU-a time što mu je nije priznao, a što treba dovesti do toga da Sud ukine njegovo rješenje i sam presudi o meritumu.

Konkretno, Opći sud počinio je pogreške koje se tiču prava prilikom ocjene kriterija dopuštenosti tužbe utvrđenih u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a. Naime, s jedne strane, pobijani akti, kao akti opće primjene koji ne podliježu zakonodavnom postupku, su regulatorni akti; s druge strane, s obzirom na to da Sporazum o trgovini ne predviđa ništa kad je riječ o britanskim državljanima koji su zadržali bliske osobne, obiteljske ili imovinske veze s Europskom unijom, on za njih ne podrazumijeva provedbene mjere.

Usto, ispunjen je čak i kriterij izravnog utjecaja na žaliteljevu osobnu situaciju, s obzirom na to da mu se Sporazumom o trgovini uskraćuju pravo na privatni i obiteljski život, na pravnu sigurnost te na mirno i slobodno uživanje u svojem pravu vlasništva, koja ovise o njegovoj slobodi kretanja, jer tim sporazumom nije predviđeno ništa za ograničen krug osoba koje se nalaze u istoj situaciji.

Prema tome, na žalitelja dovoljno osobno utječu propusti Sporazuma o trgovini u pogledu slobode kretanja britanskih državljana koji su na području Europske unije zadržali bliske osobne, obiteljske i imovinske veze.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2021/689 od 29. travnja 2021. o sklapanju, u ime Unije, Sporazuma o trgovini i suradnji između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, s jedne strane, i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, s druge strane te Sporazuma između Europske unije i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske u vezi sa sigurnosnim postupcima za razmjenu i zaštitu klasificiranih podataka (SL 2021., L 149, str. 2. i ispravak SL 2021., L 158, str. 24.)

Tužba podnesena 16. svibnja 2022. – Europska komisija/Republika Slovenija**(Predmet C-328/22)**

(2022/C 257/37)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Rous Demiri, E. Sanfrutos Cano)

Tuženik: Republika Slovenija

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

1. utvrdi da Republika Slovenija, time što nije osigurala uspostavu odgovarajućih kanalizacijskih sustava komunalnih otpadnih voda
 - u skladu s člankom 4. Direktive Vijeća 91/271/EEZ ⁽¹⁾ za aglomeracije Kočevje, Trbovlje, Loka i Ljubljana,
 - u skladu s člankom 5. Direktive Vijeća 91/271/EEZ za aglomeracije Kočevje, Trbovlje i Loka, te
 - u skladu s člankom 15. Direktive Vijeća 91/271/EEZ i njezinim Prilogom I. dijelovima B i D, za aglomeracije Ljubljana i Ptuj,nije ispunila odgovarajuće obveze koje ima na temelju članaka 4., 5. i 15. Direktive Vijeća 91/271/EEZ o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda i njezina Priloga I., dijelova B i D;
2. naloži Republici Sloveniji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovaj se predmet odnosi na provedbu Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda u Sloveniji. Osnova tog spora je dugotrajan i opsežan postupak utvrđivanja neispunjavanja obveza predviđenih pravom Unije koji traje od 2014. i u kojem je Komisija utvrdila više povreda.

Predmet povrede je neusklađenost aglomeracija otpadnih voda s direktivom i neodgovarajuće praćenje ispuštanja iz uređaja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda. Broj neodgovarajućih aglomeracija se tijekom postupka mijenjao jer su neke povrede tijekom tog razdoblja uklonjene, ali je dio povreda ostao i one čine osnovu za ovu tužbu.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL 1991., L 135, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5. i ispravci SL 2020., L 84, str. 32. i SL 2020., L 84, str. 33.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2022. – Larko/Komisija

(Predmet T-423/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Potpore koje je dodijelila Grčka – Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem – Pojam državne potpore – Prednost – Načelo privatnog gospodarskog subjekta – Jamstvena premija – Poduzetnik u teškoćama – Svjesnost grčkih tijela – Obavijest Komisije o državnim potporama u obliku jamstava – Očita pogreška u ocjeni”)

(2022/C 257/38)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (Atena, Grčka), koji (zastupnici: I. Drillerakis, E. Rantos i N. Korogiannakis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: A. Bouchagiar, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke Komisije 2014/539/EU od 27. ožujka 2014. o državnoj potpori SA.34572 (13/C) (bivši 13/NN) koju je pružila Grčka društvu Larco General Mining & Metallurgical Company S. A. (SL 2014., L 254, str. 24.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Larko Metalleftiki kai Metallourgiki AE snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije u predmetima T-423/14, T-423/14 RENV i C-244/18 P.

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – OC/Komisija

(Predmet T-384/20) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost – OLAF-ova istraga – Priopćenje za medije – Obrada osobnih podataka – Pretpostavka nedužnosti – Povjerljivost OLAF-ovih istraga – Pravo na dobru upravu – Proporcionalnost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)

(2022/C 257/39)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužiteljica: OC (zastupnici: P. Yatagantzidis i V. Cheirdaris, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i T. Adamopoulos, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela zbog objave OLAF-ova priopćenja za medije br. 13/2020 od 5. svibnja 2020. jer smatra da je OLAF proveo nezakonitu obradu njezinih osobnih podataka i o njoj prenio lažne informacije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi OC nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 279, 24. 8. 2020.

**Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi
(ASI ADVANCED SUPERABRASIVES)**

(Predmet T-4/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Raniji figurativni i verbalni žigovi Europske unije ADI – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Vraćanje predmeta Odjelu za prigovore – Članak 71. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Članak 27. stavak 3. točka (b) Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)

(2022/C 257/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Advanced Superabrasives, Inc. (Mars Hill, Sjeverna Karolina, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Piróg i A. Rytel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Adi Srl (Thiene, Italija) (zastupnik: B. Saguatti, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2020. (predmet R 2713/2019-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Adi i Advanced Superabrasives.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Advanced Superabrasives, Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 62, 22. 2. 2021.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Deichmann/EUIPO – Munich (prikaz dviju ukrštenih pruga postavjenih na bočnoj strani cipele)

(Predmet T-117/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije koji prikazuje križ na bočnoj strani sportske cipele – Članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji su postali članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2022/C 257/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deichmann SE (Essen, Njemačka) (zastupnik: C. Onken, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gaja i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španjolska) (zastupnici: J. J. Güell Serra i M. Guix Vilanova, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2020. (predmet R 2882/2019-4) koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Deichmann i Munich.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Deichmann SE nalaže se snošenje troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Munich, SL.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS)

(Predmet T-237/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije FIS – Raniji verbalni žig Europske unije IFIS – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 257/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Wilhelm, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Frydendahl i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Banca IFIS SpA (Mestre, Italija)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2021. (predmet R 1460/2020-1), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Banca IFIS i Fidelity National Information Services.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Fidelity National Information Services, Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

**Presuda Općeg suda od 4. svibnja 2022. – Bodegas Beronia/EUIPO – Bodegas Carlos Serres
(ALEGRA DE BERONIA)**

(Predmet T-298/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ALEGRA DE BERONIA – Raniji nacionalni verbalni žig ALEGRO – Relativan razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 257/43)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bodegas Beronia, SA (Oullari, Španjolska) (zastupnik: J. Mora Cortés, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Raponi i J. Ivanauskas, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bodegas Carlos Serres, SL (Haro, Španjolska) (zastupnici: F. Pérez Álvarez i J. Pérez Itarte, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. ožujka 2021. (predmet R 2013/2020-1), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Bodegas Carlos Serres i Bodegas Beronia.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 12. ožujka 2021. (predmet R 2013/2020-1).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove, kao i polovicu troškova nastalih društvu Bodegas Beronia, SA, uključujući polovicu nužnih troškova koji su tom društvu nastali u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.
3. Društvo Bodegas Carlos Serres, SL snosit će vlastite troškove, kao i polovicu troškova nastalih društvu Bodegas Beronia, uključujući polovicu nužnih troškova koji su tom društvu nastali u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

(¹) SL C 278, 12. 7. 2021.

Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Usmanov/Vijeće

(Predmet T-237/22)

(2022/C 257/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ališer Usmanov (Taškent, Uzbekistan) (zastupnik: J. Grand d'Esnon, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno,
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/337 od 28. veljače 2022. ⁽¹⁾, u dijelu koji se odnosi na Ališera Usmanova;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2022/336 od 28. veljače 2022. ⁽²⁾, u dijelu koji se odnosi na Ališera Usmanova;
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022. ⁽³⁾;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022. ⁽⁴⁾;
- kao podredno,
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/337 od 28. veljače 2022., u dijelu koji se odnosi na Ališera Usmanova;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2022/336 od 28. veljače 2022., u dijelu koji se odnosi na Ališera Usmanova;
- poništi članak 1. stavak 2. točke (f) i (g) Odluke Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022.;
- poništi članak 1. stavak 1. točke (f) i (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022. i
- u svakom slučaju,
- naloži Vijeću Europske unije da Ališeru Usmanovu isplati iznos od 20 000 eura na temelju članka 140. točke (b) Poslovnika Općeg suda na ime troškova koje je morao snositi radi obrane svojih interesa.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe devet tužbenih razloga, koji su, u bitnome, identični ili slični onima navedenima u predmetu T-234/22, Ismailova/Vijeće.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/337 od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 59, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str.112.)
- ⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 58, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str.113.)
- ⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/329 od 25. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 50, str. 1.)
- ⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) 2022/330 od 25. veljače 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 51, str. 1.)

—————

Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Narzieva/Vijeće

(Predmet T-238/22)

(2022/C 257/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Saodat Narzieva (Taškent, Uzbekistan) (zastupnik: J. Grand d'Esnon, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, poništi:
 - Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/582 od 8. travnja 2022. ⁽¹⁾, u dijelu koji se odnosi na Saodat Narzievu;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2022/581 od 8. travnja 2022. ⁽²⁾, u dijelu koji se odnosi na Saodat Narzievu;
 - Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022. ⁽³⁾;
 - Uredbu Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022. ⁽⁴⁾;
- kao podredno, poništi:
 - Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/582 od 8. travnja 2022., u dijelu koji se odnosi na Saodat Narzievu;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2022/581 od 8. travnja 2022., u dijelu koji se odnosi na Saodat Narzievu;
 - članak 1. stavak 2. točke (f) i (g) Odluke Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022.;
 - članak 1. stavak 1. točke (f) i (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022.
- u svakom slučaju, naloži Vijeću Europske unije da Saodat Narzievoj isplati iznos od 20 000 eura na temelju članka 140. točke (b) Poslovnika Općeg suda na ime troškova koje je morala snositi radi obrane svojih interesa.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužiteljica ističe osam tužbenih razloga, koji su, u bitnome, identični ili slični onima navedenima u predmetu T-234/22, Ismailova/Vijeće.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/582 od 8. travnja 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 55.)
- ⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 3.)
- ⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/329 od 25. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 50, str. 1.)
- ⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) 2022/330 od 25. veljače 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 51, str. 1.)

Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – Janukovič/Vijeće

(Predmet T-256/22)

(2022/C 257/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (Rostov-na-Donu, Rusija) (zastupnik: B. Kennelly, *barrister*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/376 od 3. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/375 od 3. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije provjerilo niti je moglo provjeriti odluku(odluke) ukrajinskih vlasti na koje se oslonilo pri uvrštavanju tužitelja na popis u skladu s temeljnim pravima Unije na obranu i na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni pri odluci da je kriterij za uvrštavanje na popis zadovoljen. Točnije, Vijeće je prihvatilo materijale koje su dostavile ukrajinske vlasti bez ikakvog propisnog ispitivanja i/ili uzimanja u obzir netočnosti koje je uočio tužitelj. Vijeće je trebalo poduzeti dodatne preglede i tražiti dodatne dokaze od ukrajinskih vlasti s obzirom na tužiteljeva podnesena zapažanja i iznesene oslobađajuće dokaze, ali ograničeni upiti Vijeća nisu zadovoljili potrebno. Slijedom toga, nema dovoljno čvrste činjenične osnove za Sankcije 2022.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se, među ostalim, mjerama ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju ta prava, zbog toga što, među ostalim: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; (ii) ukrajinske domaće mjere bile bi zasigurno dostatne i prikladne; i (iii) mjere ograničavanja na snazi su već osam godina i uvedene su na temelju istrage prije suđenja koja je, u stvarnosti, zamrla i/ili je u najmanju ruku u potpunoj stagnaciji te se Vijeće nije pokušalo osloniti ni na jednu od njih u posljednje dvije godine.

⁽¹⁾ SL 2022., L 70, str. 7.

⁽²⁾ SL 2022., L 70, str. 4.

Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – Janukovič/Vijeće

(Predmet T-257/22)

(2022/C 257/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovič Janukovič (Sankt Peterburg, Rusija) (zastupnik: B. Kennelly, *barrister*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/376 od 3. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/375 od 3. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije provjerilo niti je moglo provjeriti odluku(odluke) ukrajinskih vlasti na koje se oslonilo pri uvrštavanju tužitelja na popis u skladu s temeljnim pravima Unije na obranu i na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni pri odluci da je kriterij za uvrštavanje na popis zadovoljen. Točnije, Vijeće je prihvatilo materijale koje su dostavile ukrajinske vlasti bez ikakvog propisnog ispitivanja i/ili uzimanja u obzir netočnosti koje je uočio tužitelj. Vijeće je trebalo poduzeti dodatne preglede i tražiti dodatne dokaze od ukrajinskih vlasti s obzirom na tužiteljeva podnesena zapažanja i iznesene oslobađajuće dokaze, ali ograničeni upiti Vijeća nisu zadovoljili potrebno. Slijedom toga, nema dovoljno čvrste činjenične osnove za Sankcije 2022.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se, među ostalim, mjerama ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju ta prava, zbog toga što, među ostalim: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; (ii) ukrajinske domaće mjere bile bi zasigurno dostatne i prikladne; i (iii) mjere ograničavanja na snazi su već osam godina i uvedene su na temelju istrage prije suđenja koja je, u stvarnosti, zamrla i/ili je u najmanju ruku u potpunoj stagnaciji te se Vijeće nije pokušalo osloniti ni na jednu od njih u posljednje dvije godine.

⁽¹⁾ SL 2022., L 70, str. 7.

⁽²⁾ SL 2022., L 70, str. 4.

Tužba podnesena 12. svibnja 2022. – BSW – management company of „BMC” holding/Vijeće

(Predmet T-258/22)

(2022/C 257/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: AAT Byelorussian Steel Works – management company of „Byelorussian Metallurgical Company” holding (BSW – management company of „BMC” holding) (Zlobin, Bjelarus) (zastupnici: N. Tuominen i L. Engelen, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/356 od 2. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2012/642/CFSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Bjelarusu ⁽¹⁾, i Uredbu Vijeća (EU) 2022/355 od 2. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 765/2006 ⁽²⁾, u cijelosti u mjeri u kojoj se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pobijani akti u suprotnosti s obvezom obrazlaganja, te da povrjeđuju pravo na obranu i pravo na pošteno suđenje.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijani akti povrjeđuju načelo jednakog postupanja i predstavljaju zlouporabu ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pobijani akti nerazmjerni, te da zadiru u zakonodavne nadležnosti Unije i povrjeđuju temeljna tužiteljeva prava.

⁽¹⁾ SL 2022., L 67, str. 103.

⁽²⁾ SL 2022., L 67, str. 1.

Tužba podnesena 12. svibnja 2022. – Mostovdrev/Vijeće

(Predmet T-259/22)

(2022/C 257/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: AAT Mostovdrev (Mosty, Bjelarus) (zastupnici: N. Tuominen i L. Engelen, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/356 od 2. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2012/642/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Bjelarusu ⁽¹⁾, i Uredbu Vijeća (EU) 2022/355 od 2. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 765/2006 ⁽²⁾, u cijelosti u mjeri u kojoj utječu na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se mjere ograničavanja protive obvezi obrazlaganja, povrjeđuju pravo na pošteno suđenje i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da mjere ograničavanja povrjeđuju načelo jednakog postupanja i zlouporabe ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su mjere ograničavanja nerazmjerne, da zadiru u zakonodavnu nadležnost Unije i povrjeđuju temeljna tužiteljeva prava.

⁽¹⁾ SL 2022., L 67, str. 103.

⁽²⁾ SL 2022., L 67, str. 1.

**Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – mBank/EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Predmet T-261/22)

(2022/C 257/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: mBank S.A. (Varšava, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i M. Stępkowski, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Litva)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije EMBANK European Merchant Bank – žig Europske unije br. 18 048 966

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. veljače 2022. u predmetu R 1845/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku i usvoji zahtjev za proglašenje žiga ništavim u cijelosti;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova, uključujući troškove postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 60. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
- Povreda članka 95. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 27. stavkom 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – CCCME i drugi/Komisija

(Predmet T-263/22)

(2022/C 257/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Peking, Kina) i 8 drugih (zastupnici: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu Uredbu Komisije (EU) 2022/191 od 16. veljače 2022. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine (¹), u dijelu u kojem se odnosi na CCCME, pojedinačna društva i dotične članove; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 6.a točku (a) osnovne uredbe i načelo dobre uprave u svom utvrđivanju uobičajene vrijednosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije osigurala pravednu usporedbu pri utvrđivanju dampainga, protivno članku 2. stavku 10. osnovne uredbe.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 18. osnovne uredbe te članak 6.8. i Prilog II. Sporazuma WTO-a o antidampingu upotrebom raspoloživih podataka o radu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 9. stavak 6. osnovne uredbe u utvrđivanju dampinške marže za proizvođače izvoznike koji surađuju.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije provela objektivno ispitivanje temeljeno na pozitivnim dokazima, što je protivno članku 3. stavku 2., članku 3. stavku 3., članku 3. stavku 5. i članku 3. stavku 6., u vezi s člankom 4. stavkom 1. osnovne uredbe.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina analiza sniženja cijena nije u skladu s člankom 3. stavkom 2., člankom 3. stavkom 3. i člankom 9. stavkom 4. osnovne uredbe.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije provela pravednu usporedbu u svojoj ocjeni učinka na cijene što nije u skladu s člankom 3. stavkom 2., člankom 3. stavkom 3., člankom 3. stavkom 6. i člankom 9. stavkom 4. osnovne uredbe.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije provela objektivno ispitivanje temeljeno na pozitivnim dokazima u pogledu pokazatelja štete, protivno članku 3. stavku 2. i članku 3. stavku 5. osnovne uredbe.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 6. stavak 7., članak 19. stavke 1., 2. i 3. te članak 20. stavak 2. i članak 20. stavak 4. osnovne uredbe, kao i pravo na obranu.

(¹) SL 2022., L 36, str.1.

**Tužba podnesena 13. svibnja 2022. – PSCC 2012/EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide
(LA BOTTEGA W)**

(Predmet T-265/22)

(2022/C 257/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: PSCC 2012 Srl (Rim, Italija) (zastupnici: P. Alessandrini i E. Montelione, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC (Bethesda, Maryland, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije LA BOTTEGA W – žig Europske unije br. 11 592 581

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. veljače 2022. u predmetu R 621/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi i preinači pobijanu odluku i odbije zahtjev za proglašavanje žiga LA BOTTEGA W ništavim;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. i 8. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 42. Uredbe o utvrđivanju pravila postupka žalbenih vijeća;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 16. svibnja 2022. – Consulta/EUIPO – Karlinger (ACASA)**(Predmet T-267/22)**

(2022/C 257/53)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Consulta GmbH (Cham, Švicarska) (zastupnici: M. Kinkeldey i S. Brandstätter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Mario Karlinger (Sölden, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije ACASA – žig Europske unije br. 7 587 165

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. siječnja 2022. u predmetu R 487/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 72. stavka 2. u vezi s člankom 94. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda načela sudske prakse Općeg suda za tumačenje tih pravnih normi Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Pumpjanski/Vijeće**(Predmet T-270/22)**

(2022/C 257/54)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Dmitrij Alexandrovič Pumpjanski (Jekaterinburg, Rusija) (zastupnici: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi, u skladu s člankom 263. UFEU-a, Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ⁽¹⁾ kao i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: pobijane odluke), u dijelu u kojem se odnose na njega; i
- naloži Vijeću snošenje troškova na temelju članka 134. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na protupravnoj povredi tužiteljevih temeljnih prava, uključujući pravo na privatni i obiteljski život, na dom i komuniciranje, kao i na vlasništvo.
 - Dodavanjem tužiteljeva imena na popis u pobijanim odlukama, Vijeće je povrijedilo načelo proporcionalnosti iz članka 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešci u ocjeni Vijeća pri dodavanju tužiteljeva imena u Priloge pobijanim odlukama.
 - Razlozi Vijeća za dodavanje tužitelja na popis materijalno su pogrešni.
 - Vijeće ne navodi individualne, posebne i konkretne razloge zbog kojih tužitelj podliježe mjerama ograničavanja, a razlozi na koje se poziva nisu dovoljno detaljni, suprotno obvezama Vijeća.
 - Navedeni dokazi su nedovoljni za podupiranje zadržavanja njegova imena u pobijanim odlukama.

⁽¹⁾ SL 2022., L 80, str. 31.

⁽²⁾ SL 2022., L 80, str. 1.

Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Melničenko/Vijeće

(Predmet T-271/22)

(2022/C 257/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Andrej Melničenko (Sankt Moritz, Švicarska) (zastupnici: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi, u skladu s člankom 263. UFEU-a, Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ⁽¹⁾ kao i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: pobijane odluke), u dijelu u kojem se odnose na njega; i

— naloži Vijeću snošenje troškova na temelju članka 134. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na protupravnoj povredi tužiteljevih temeljnih prava, uključujući pravo na privatni i obiteljski život, na dom i komuniciranje, kao i na vlasništvo.

— Dodavanjem tužiteljeva imena na popis u pobijanim odlukama, Vijeće je povrijedilo načelo proporcionalnosti iz članka 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešci u ocjeni Vijeća pri dodavanju tužiteljeva imena u Priloge pobijanim odlukama.

— Razlozi Vijeća za dodavanje tužitelja na popis materijalno su pogrešni.

— Vijeće ne navodi individualne, posebne i konkretne razloge zbog kojih tužitelj podliježe mjerama ograničavanja, a razlozi na koje se poziva nisu dovoljno detaljni, suprotno obvezama Vijeća.

— Navedeni dokazi su nedovoljni za podupiranje zadržavanja njegova imena u Pobijanim odlukama.

⁽¹⁾ SL 2022., L 80, str. 31.

⁽²⁾ SL 2022., L 80, str. 1.

Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Pumpjanskaja/Vijeće

(Predmet T-272/22)

(2022/C 257/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Galina Jevgenjevna Pumpjanskaja (Jekaterinburg, Rusija) (zastupnici: G. Lansky, P. Goeth i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Suda zahtijeva da:

— u skladu s člankom 263. UFEU-a poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ⁽¹⁾ kao i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: pobijane odluke), u dijelu u kojem se odnose na nju; i

— naloži Vijeću snošenje troškova na temelju članka 134. Poslovnika.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni Vijeća kod dodavanja tužiteljčina imena na popis iz Priloga pobijanim odlukama.

— Odluka Vijeća o dodavanju tužiteljčina imena na popis materijalno je pogrešna.

- Vijeće ne navodi individualne, posebne i konkretne razloge zbog kojih tužiteljica podliježe mjerama ograničavanja, a razlozi na koje se poziva nisu dovoljno detaljni, suprotno obvezama Vijeća.
 - Navedeni dokazi su nedovoljni za uspostavu potrebne poveznice između tužiteljice i tužiteljčina muža, jer element „povezanosti” iz Pobjinanih odluka zahtijeva vezu koja nadilazi samu obiteljsku vezu.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na protupravnoj povredi tužiteljčinih temeljnih prava, uključujući pravo na privatni i obiteljski život, na dom i komuniciranje, kao i na vlasništvo.
- Dodavanjem tužiteljčina imena na popis u Pobjinanih odlukama, Vijeće je povrijedilo načelo proporcionalnosti i utemeljilo svoju odluku na pravu koje nije u skladu sa zahtjevom predvidljivosti iz članka 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - Mjera ograničavanja izrečena tužiteljici predstavlja nejednako i diskriminirajuće postupanje prema njoj.

⁽¹⁾ SL 2022., L 80, str. 31.

⁽²⁾ SL 2022., L 80, str. 1.

Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Groz-Beckert/EUIPO (Pozicijski žig koji se sastoji od bijele, srednje crvene i tamno zelene boje na kvadratnom pakiranju)

(Predmet T-276/22)

(2022/C 257/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Groz-Beckert KG (Albstadt, Njemačka) (zastupnici: M. Nielen i U. Kaufmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava pozicijskog žiga koji se sastoji od bijele, srednje crvene i tamno zelene boje na kvadratnom pakiranju – prijava br. 18 243 039

Pobjinana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2022. u predmetu R 1447/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobjinanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 1. prve rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 17. svibnja 2022. – Groz-Beckert/EUIPO (Pozicijski žig koji se sastoji od crvene i bijele boje na kvadratnom pakiranju)

(Predmet T-277/22)

(2022/C 257/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Groz-Beckert KG (Albstadt, Njemačka) (zastupnici: M. Nielen i U. Kaufmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava pozicijskog žiga koji se sastoji od crvene i bijele boje na kvadratnom pakiranju – prijava br. 18 243 038

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2022. u predmetu R 1444/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 1. prve rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Mazepin/Vijeće

(Predmet T-282/22)

(2022/C 257/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dmitrij Arkadijevič Mazepin (Moskva, Rusija) (zastupnici: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine⁽¹⁾, i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022., o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine⁽²⁾; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i na povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, povredi pravila o teretu dokazivanja, povredi kriterija za uvrštenje na popis iznesenog u članku 1. stavku 1. točkama (a) i (e) i članku 2. stavku 1. točkama (a) i (g) Odluke Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. i u članku 3. stavku 1. točkama (a) i (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014., koje se obje odnose na mjere ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i tužiteljevih temeljnih prava na vlasništvo i na slobodu poduzetništva (članak 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog načela nediskriminacije.

(¹) SL 2022., L 80, str. 31.

(²) SL 2022., L 80, str. 1.

Tužba podnesena 19. svibnja 2022. – Moškovič/Vijeće

(Predmet T-283/22)

(2022/C 257/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vadim Nikolajevič Moškovič (Tambov, Rusija) (zastupnici: D. Rovetta, M. Campa, T. Bontinck, A. Guillerme, L. Burguin, M. Moretto, V. Villante i M. Pirovano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (¹), i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (²); i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvornu sudsku i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i na povredi obveze obrazlaganja i članka 296. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi kriterija za uvrštenje na popis navedenih u članku 1. stavku 1. i članku 2. stavku 1. Odluke Vijeća 2014/145/CFSP od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, kao i članka 3. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i povredi tužiteljeva temeljna prava na vlasništvo i na slobodu poduzetništva (članak 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog načela nediskriminacije.

⁽¹⁾ SL 2022., L 80, str. 31.

⁽²⁾ SL 2022., L 80, str. 1.

Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Pumpyanskiy/Vijeće

(Predmet T-291/22)

(2022/C 257/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Ženeva, Švicarska) (zastupnici: T. Bontinck, A. Guillerme i L. Burguin, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/397 ⁽¹⁾ od 9. ožujka 2022., u dijelu u kojem je njome tužitelj uvršten u prilog toj odluci pod brojem 719;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/396 ⁽²⁾ od 9. ožujka 2022., u dijelu u kojem je njome tužitelj uvršten u prilog I. toj uredbi pod brojem 719;
- naloži Vijeću da mu isplati privremeni iznos naknade pretrpljene neimovinske štete od 100 000 eura;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu i obveze obrazlaganja uprave.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu razloga na koje se Vijeće pozvalo.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i temeljnih prava u vezi s donošenjem mjera ograničavanja u odnosu na tužitelja, i neopravdanog zadiranja u njegova temeljna prava, predviđena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i pravne sigurnosti, u odnosu na primjenu kriterija osoba „povezanih” s osobama uključenima na popis osoba na koje se primjenjuju mjere ograničavanja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/397 od 9. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 80, str. 31.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/396 od 9. ožujka 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 80, str. 1.)

Tužba podnesena 19. svibnja 2022. – PB/SRB**(Predmet T-293/22)**

(2022/C 257/62)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* PB (zastupnica: N. de Montigny, odvjetnica)*Tuženik:* Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku predsjednika SRB-a od 16. srpnja 2021. kojom tužitelj nije razvrstan po završetku postupka razvrstavanja za 2021.;
- poništi, u mjeri u kojoj je to potrebno, odluku SRB-a od 14. veljače 2022. kojom je odbijena njegova žalba od 15. listopada 2021. protiv odluke o njegovom nerazvrstavanju;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj iznosi sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih pravila koja se primjenjuju na provedbu postupka razvrstavanja, kako je predviđen člankom 5. Općih provedbenih odredbi članka 54. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: OPO).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj analizi članka 4. OPO-a i pogrešne ocjene razine odgovornosti u odnosu na funkciju a ne u odnosu na stupanj.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi poslovnika mješovitog odbora za razvrstavanje i obveze sastavljanja izvješća o svakoj evaluaciji.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava uvida u dokumente i povredi načela transparentnosti, predvidljivosti i pravne sigurnosti i postojanju pristranosti, barem objektivne, zbog nedostatka informacija u nekoliko stadija postupka.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i pogreškama počinjenima na popisu ocjenjenih čimbenika.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Priloga II. OPO-u i postavljenog prosječnog cilja.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni tužiteljeva dosjea, njegovih zasluga i njegova staža u usporedbi s kolegama iz iste uprave.

**Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – Crush Series Publishing/EUIPO – Mediaproduccion
(The Crush Series)****(Predmet T-295/22)**

(2022/C 257/63)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Crush Series Publishing s.r.o. (Prag, Češka Republika) (zastupnik: D.-M. Belciu, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Mediaproduccion SLU (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije The Crush Series – prijava za registraciju br. 18 119 385

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2022. u predmetu R 1303/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor i odobri registraciju žiga Europske unije „The Crush Series”, br. 18 119 385 radi nastavka postupka registracije;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova ovog postupka kao i troškova postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
- Povreda članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Oblik figurice-igračke s izbočinom na glavi)

(Predmet T-297/22)

(2022/C 257/64)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: BB Services GmbH (Flörsheim am Main, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lego Juris A/S (Billund, Danska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (Oblik figurice-igračke s izbočinom na glavi) – žig Europske unije br. 50 450

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2022. u predmetu R 1355/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i proglasi žig Europske unije br. 50 450 ništavim;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (i) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća. Uredbe br. 2868/95.

Tužba podnesena 20. svibnja 2022. – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Oblik figurice-igračke)

(Predmet T-298/22)

(2022/C 257/65)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: BB Services GmbH (Flörsheim am Main, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lego Juris A/S (Billund, Danska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik figurice-igračke) – žig Europske unije br. 50 518

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2022. u predmetu R 1354/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i proglasi žig Europske unije br. 50 518 ništavim;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (i) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća. Uredbe br. 2868/95.
-

Tužba podnesena 23. svibnja 2022. – Aven/Vijeće**(Predmet T-301/22)**

(2022/C 257/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Petr Aven (Virginia Water, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: T. Marembert i A. Bass, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća 2022/337 ⁽¹⁾ od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/336 ⁽²⁾ od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni. Tužitelj ističe, s jedne strane, da nijedan od dokaza koje je iznijelo Vijeće ne zadovoljava zahtjeve europske sudske prakse u pogledu standarda i kvalitete dokaza i, s druge strane, da nijedna tvrdnja iz obrazloženja Vijeća nije dokazana i stoga ne odgovara kriterijima iz točaka (a) i (d) Odluke 2014/145/ZVSP u verziji koja je tada bila na snazi, a koji su izričito navedeni u obrazloženju Vijeća.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti navedenog kriterija zbog dvostruke povrede načela proporcionalnosti. Tužitelj smatra, s jedne strane, da je kriterij na koji se Vijeće poziva očito neprikladan u pogledu cilja koji se želi postići i, s druge strane, da je moguće primijeniti manje ograničavajuća sredstva.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove, zbog toga što nije utvrđeno postojanje dostatne veze između kategorije osoba koju taj kriterij predviđa i Ruske Federacije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni, jer Vijeće nije utvrdilo niti da je tužitelj vodeći poslovni čovjek, niti da je utjecajan, a niti da je aktivan u gospodarskim sektorima koji osiguravaju znatan izvor prihoda Vladi Ruske Federacije.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/337 od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 59, str. 1.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 58, str. 1.)

Tužba podnesena 24. svibnja 2022. – Fridman/Vijeće**(Predmet T-304/22)**

(2022/C 257/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mihail Fridman (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: T. Marembert i A. Bass, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg uda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća 2022/337 ⁽¹⁾ od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća EU 2022/336 ⁽²⁾ od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni. Tužitelj ističe, s jedne strane, da nijedan od dokaza koje navodi Vijeće ne ispunjava zahtjeve europske sudske prakse u pogledu standarda i kvalitete dokaza i, s druge strane, da nijedna tvrdnja iz obrazloženja Vijeća nije utvrđena i stoga ne može predstavljati ispunjenje kriterija (a) i (d) iz Odluke 2014/145/ZVSP u njezinoj verziji koja je tada bila na snazi, što su kriteriji na koje Vijeće izričito upućuje u svom obrazloženju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti navedenog kriterija zbog dvostruke povrede načela proporcionalnosti. Tužitelj smatra, s jedne strane, da je kriterij na koji se Vijeće poziva očito neprikladan u odnosu na cilj koji se želi postići i, s druge strane, da je postajala mogućnost korištenja manje ograničavajućih sredstava.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove, zbog toga što nije utvrđena dostatna povezanost između kategorije pojedinaca na koje se taj kriterij odnosi i Ruske Federacije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni, zbog toga što Vijeće ne utvrđuje ni da je tužitelj istaknuti poslovni čovjek, ni da je utjecajan, ni da je uključen u gospodarske sektore koji osiguravaju znatan izvor prihoda Vladi Ruske Federacije.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/337 od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 59, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str.112.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 58, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str.113.)

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR